శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

శ్రీవివేకానందస్వామి శతతమజయంతి పవిత్ర ప్రత్యేక సంచిక

1964 సంవత్సరము జనవరి నెలలో వెలువడును. అందు శ్రీవివేకానంద స్తోత్రములును, శ్రీరామకృష్ణగురుదేవులును, మాతృశ్రీ శారదాదేవియు, సోదరశిష్యులును, ఇతరప్రముఖులును శ్రీ స్వామిజినిగూర్చి పల్కిన ప్రశంసలును, శ్రీస్వామిజీ జీవితోపదేశాలనుగూర్చి ఈక్రింది సుప్రసిద్ధ పండిత మహాశయులు రచించిన వ్యాసావళియు నుండును :—

1. డాక్టరు బూర్గుల రామకృష్ణరావుగారు (మాజీ కేరళ గవర్నరు).
2. శ్రీ బి. ఎస్. మూర్తిగారు (కమ్యూనిటీ డెవలప్మెంటు ఉపమంత్రి, ఇండియా సర్కారు).
3. డా. పి. ఎస్. శాస్త్రిగారు, నాగపూరు విశ్వవిద్యాలయము.
4. డా. సి. వేంకటావధానిగారు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము.
5. డా. ఎస్. వి. జోగారావుగారు, ఆంధ్రవిశ్వకళా పరిషత్తు.
6. ఆచార్య బి. విశ్వనాథశాస్త్రిగారు, బెంగుళూరు.
7. ఆచార్య గుఱ్ఱము వేంకటసుబ్బరామయ్యగారు, నిడుబ్రోలు.
8. శ్రీ సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు, సికింద్రాబాదు.
9. ఆచార్య కోటసుందరరామశర్మగారు, ముసునూరి.
10. ఆచార్య ఆర్. ఎల్. నారాయణశాస్త్రిగారు, విశాఖపట్నము.
11. ఆచార్య ఎ. అడివిరెడ్డిగారు, బాపట్ల.
12. డాక్టరు కండూరి రామకృష్ణమాచార్యులుగారు, అనంతపూరు.
13. శ్రీ బి. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు గారు, హైదరాబాదు.
14. శ్రీ సి. శ్రీధరబాబుగారు, పశ్చిమ బంగాళము.
15. శ్రీ కె. నరసింహశాస్త్రిగారు (అమరేంద్ర), గుంటూరు.
16. శ్రీ తిమ్మారెడ్డి కోనేరుగారు, అనంతపూరు.
17. ఆచార్య పి. హెచ్. జానకిరామశర్మగారు, నెల్లూరు.
18. శ్రీమతి ఊటుకూరు లక్ష్మీకాంతమ్మగారు, బాపట్ల.
19. శ్రీ మల్లంరాజు చెంచుసుబ్బారావుగారు, వంగోలు.
20. విద్వాన్ షేక్ దావూదుసాహెబు గారు, కర్నూలు.
21. ఆచార్య మండలపర్తి ఉపేంద్రశర్మగారు, గుంటూరు.
22. విద్వాన్ బులుసు వేంకటేశ్వరులుగారు, కాకినాడ.
23. శ్రీమత్కేశవతీర్థస్వామిగారు, పిడుగురాల.
24. శ్రీ ఓగోటి ఆనందరాముగారు, మదరాసు.
25. ఆచార్య అందలి కృష్ణమూర్తిగారు, మదరాసు.
26. శ్రీమాన్ సే. రామదాసయ్యంగారు, నెల్లూరు.
27. శ్రీ ఎస్. సుబ్రహ్మణ్యంగారు, కాకినాడ.
28. ఆచార్య కొమాండూరి కల్యాణరాముగారు, నెల్లూరు.
29. శ్రీమతి వారణాసి వరలక్ష్మమ్మగారు, మదరాసు.
30. శ్రీ ముడుంబై నరసింహాచారిగారు, రాజమహేంద్రవరము.
31. శ్రీమచ్చిరంతనానందస్వామిగారు.

ఇంకను పలువురు.

పుటలు 128. సైజు డి/సి ఆక్టావో. వెల రూ. 2. పోస్టేజి 70 న.పై.

చందాదారులకు ఈ ప్రత్యేకసంచిక వెల. రూ. 1. రెజిస్ట్రేషను రుసుము 50 న.పై. కావున చందాదారులు ఈసంచికకు రూ. 1-50 లు జనవరి 15-వ తేదికిలోపల పంప ప్రార్థితులు.

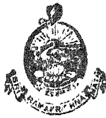
ప్రకటనలకు అపూర్వతరుణము.

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౦ ౧౯౬౩, డిసెంబరు; శోభకృత్తు - మార్గశిరము సంచిక ౬

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ ఆఫీసు,
శ్రీ రామకృష్ణ మఠము,
మైలాపూరు : మద్రాసు-4.

Phone : 71231

ప్రకటన

మీ చందా యీ..............నెలాఖరుతో ముగియును. రాబోవు సంవత్సరమునకు మీ చందా (రూ. 4) మనియార్డరు ద్వారా, మా కార్యాలయమునకు రాబోవు నెల 10-వ తేదీలోగా అందునటు పంపగోరెదము. అట్లు మనియార్డరు పంపనియెడల, రాబోవు సంచికను వి. పి. పి. ద్వారా పంపెదము. యెడ మీ యాదరాభిమానములను యథాప్రకారముగా జూపి నమ్ముచున్నాము. మనియార్డరుద్వారా మీ చందా పంపినయెడల, తపాలా వీ. పీ. రిజిస్ట్రేషను చార్జీలు 56 న. పై. లు మీకు మిగులు నని గుర్తింతురుగాక. అనివార్యమయిన యే కారణములచేనైనను మీ రిక చందాదారుగా నుండగోరనియెడల రాబోవునెల 5-వ తేదీ లోపుగా ఆ సంగతి మాకు దయచేసి తప్పక తెలుపగోరెదము. అట్లు మీ యొద్దనుండి ఉత్తరము రాకపోవుటచే మీరు తప్పక వీ. పీ. విడిపించుకొందురను నమ్మకముచే మేము వీ. పీ. పంపి, మీరు విడిపించుకొనకపోయినయెడల వృథాగా ఈ ధర్మసంస్థకు వీ. పీ. చార్జీలు నష్టముగలిగించినవారగుదురు. దయచేసి ఈ విషయము గుర్తింతురు గాక.

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములన్నిటిలోను మీ చందాదారు సంఖ్యను ఉదాహరించుచు, మీ పూర్తి పేరును, విలాసమును స్పష్టముగా వ్రాయగోరెదము.

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

'అఖిలవిభు శరణొందుము. యా క్షణంబ యతనికృప ననుభావ్య మగును వత్స.'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౦ ౧౯౬౩ – డిసెంబరు :: శోభకృత్తు – మార్గశిరము సంచిక ౬

శ్రీః

శివానన్దలహరి (౬)

మూలము: శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక: నే. భ.

సారూప్యం తవ పూజనే, శివ మహాదేవేతి సఙ్కీర్తనే
సామీప్యం, శివభక్తిధుర్యజనతాసాఙ్గత్యసమ్భాషణే
సాలోక్యం చ, చరాచరాత్మకతనుధ్యానే, భవానీపతే,
సాయుజ్యం మమ సిద్ధ మత్ర భవతి స్వామిన్ కృతార్థో౽స్మ్యహమ్॥ ౨౮

భవానీపతే	ఓ పార్వతీ పతీ
స్వామిన్	ఓ పరమేశ్వరా
తవ	నీ
పూజనే	పూజలో
సారూప్యం	నీరూపమువంటిరూపము దాల్చుట అను మోక్షము
శివ	ఓ శివా
మహాదేవ ఇతి	ఓ మహాదేవా అని
సఙ్కీర్తనే	సంకీర్తనము చేయునప్పుడు
సామీప్యం	నీ పజ్జనుండుట అనెడి మోక్షము
శివభక్తిధుర్య	శివభక్తిపూర్ణులగు
జనతా	జనులతో
సాఙ్గత్య	కలసికొనుటయు
సమ్భాషణే	ముచ్చటించుటయు సంభవించినప్పుడు
సాలోక్యమ్	నీలోకముననే ఉండుట అనెడి మోక్షము
చర+అచర	జంగమస్థావరములకు
ఆత్మకతను	ఆత్మయైన నీస్వరూపమును
ధ్యానే	ధ్యానించునప్పుడు
సాయుజ్యం	నీలో కలిసిపోవుట అనెడి మోక్షము
మమ	నాకు
అత్ర	ఈలోకముననే, ఈజన్మలోనే
సిద్ధంభవతి	సిద్ధించినదగును
అహం	నేను
కృతార్థః అస్మి	ధన్యుడను.

తా॥ దేవా, ఈజన్మలోనే నేను కృతార్థుడనైతిని. ఎట్లనగా ఇట్లు — నిను పూజించునప్పుడు నాకు నీరూపు (సారూప్యము) గల్గుచున్నది. నీ నామసంకీర్తన సేయునప్పుడు నాకు నీదాపు (సామీప్యము) గల్గుచున్నది. నీ భక్తగోష్ఠిలో నుండుట నాకు నీలోకవాసము (సాలోక్యమే) అగుచున్నది. సకల చరాచరముల కాత్మగా నిన్ను ధ్యానించునప్పుడు నాకు నీతో అభిన్నత (సాయుజ్యము) ఏర్పడుచున్నది.

త్వత్పాదామ్బుజ మర్చయామి పరమం, త్వాం చిన్తయా మ్యన్వహం,
త్వా మీశం శరణంవ్రజామి, వచసా త్వామేవ యాచే, విభో,
వీక్షాం మే దిశ చాక్షుషీం సకరుణాం దివ్యై శ్చిరం ప్రార్థితాం
శమ్భో, లోకగురో, మదీయమనస స్సౌఖ్యోపదేశం కురు ॥ ౨౯

	ఓ విశ్వవ్యాపీ	త్వాం ఏవ	నిన్నే
శమ్భో	ఓ సుఖకారకుడా	యాచే	యాచింతును
లోకగురో	ఓ సర్వలోకపరమాచార్యా	దివ్యైః	వేల్పులచే
పరమం	అత్యుత్కృష్టమగు	చిరం	చిరకాలముగ
త్వత్	నీ	ప్రార్థితాం	ప్రార్థింపబడుచున్నదియు
పాద+అమ్బుజం	అడుగుదామర(ల)ను	సకరుణాం	కరుణతో కూడుకొన్నదియు
అర్చయామి	పూజింతును		అగు (నీ)
అన్వహం	సదా	చాక్షుషీం వీక్షాం	(కడ) కంటిచూపును
త్వామ్	నిన్ను	మే	నాకు
చిన్తయామి	ధ్యానింతును	దిశ	ప్రసాదింపుమా
ఈశం	సర్వస్వామివగు	మదీయ మనసః	నామనస్సునకు
త్వాం	నిన్ను	సౌఖ్య+ఉపదేశం	సౌఖ్యావహమగు అభేద జ్ఞానోపదేశమును
శరణం వ్రజామి;	శరణుచొచ్చుచున్నాను		
వచసా	వాక్కుచేతను	కురు	చేయుమా.

తా॥ ఓ విభూ, శంభూ, లోకగురూ, పరమమైన నీపాదపద్మము నర్చింతును, సదా నిన్నే చింతింతును, శరణుచొత్తును, ప్రార్థింతును. వేల్పులు సదా నీకృపాకటాక్షమునే కదా కోరుచుందురు. అట్టి కటాక్షమును నాపై పఱపి, నాచిత్తమునకు నిర్వృతి నొసగు ఉపదేశమును జేయుమా.

వస్త్రోద్ధూతవిధౌ సహస్రకరతా, పుష్పార్చనే విష్ణుతా,
గన్ధేగన్ధవహాత్మతా, తాన్నపచనే బర్హిర్ముఖాధ్యక్షతా,
పాత్రే కాఞ్చనగర్భ తా స్తి మయిచే, ద్బాలేన్దుచూడామణే,
శుశ్రూషాం కరవాణి తే పశుపతే స్వామిం స్త్రిలోకీగురో ॥ ౩౦

బాల+ఇన్దు	చంద్రరేఖ అనెడి	గన్ధే	పరిమళద్రవ్యముల నర్పించు సేవలో
చూడామణే	తలమానికముగలవాడా		
పశుపతే	సర్వాత్మనాథా	గన్ధవహాత్మతా	(ఎచ్చటెచ్చటి గంధమును తేగల) వాయుదేవుని సామర్థ్యమును
స్వామిన్	ప్రభూ		
త్రిలోకీ	ముల్లోకాలకును		
గురో	ఆచార్యా	అన్నపచనే	వండిన అన్నమును సమర్పించు సేవలో
వస్త్ర+ఉద్ధూతవిధౌ	వస్త్రములధరింపజేసి ఉపచారముచేయుటయందు	బర్హిర్ముఖాధ్యక్షతా	దేవేంద్రుని వేయికన్నుల జాగరూకతయు
సహస్రకరతా	వేయిచేతులకలిమియు (సూర్యత్వమును)	పాత్రే	పాత్రార్పణమందు
పుష్పై	పూలతో	కాఞ్చనగర్భతా	సార్థకనాముడగు హిరణ్యగర్భుని స్వరూపమును
అర్చనే	పూజించుటయందు		
విష్ణుతా	(లోకములోని పూలుచాలకపోగా నేత్రకమలము నర్పించు) విష్ణుదేవు సధ్యవసాయమును	మయి అస్తిచేత్	నాయందున్నచో
		తే శుశ్రూషాం	నీసేవను
		కరవాణి	నిర్వర్తింతును.

తా॥ చంద్రశేఖరా, పశుపతీ, స్వామీ, సర్వలోకగురూ, నీకు వస్త్రముల ధరింపజేయవలె నన్న వేయిచేతులు కావలెను, గంధార్పణము చేయవలె నన్న సదాగతిత్వము కావలెను, పూలతో పూజింపవలె నన్న విష్ణుదేవునధ్యవసాయము కావలెను, అన్ననివేదనము కావింపవలెనన్న వేయికన్నుల మెలకువ కావలయును, పాత్రముల నర్పింపవలె నన్న హిరణ్యగర్భత్వము కావలెను. నాకు ఇవి ఉన్నచో నేను నీ సమారాధనను నిర్వర్తింతును.

నాలం వా పరమోపకారక మిదం త్వేకం పశూనాంపతే
పశ్యన్ కుక్షిగతాం శ్చరాచరగణా న్బాహ్యస్థితాన్ రక్షితుమ్
సర్వామర్త్యపలాయనౌషధ మతిజ్వాలాకరం భీకరం
నిక్షిప్తం గరళం గళే న గళితం నోద్గీర్ణ మేవ త్వయా ॥ ౩౧

పశూనాంపతే	ఓ సర్వాత్మనాథా	పలాయన	తఱుముగొట్టునట్టి
కుక్షిగతాన్	(నీ) బొజ్జలోనున్నవియు	ఔషధం	మందును
బాహ్యస్థితాన్	వెలుపలనున్నవియు అగు	అతి	పెల్లుగా
చర+అచర	జంగమస్థావరముల	జ్వాలాకరం	జ్వాలలుగలదియు
గణాన్	సమూహములను	భీకరం	భయంకరమైనదియు అగు
పశ్యన్	చూచుచు	గరళం	హాలాహల విషము
రక్షితుం	వానిని కాపాడుటకే	గళే	కంఠమున
త్వయా	నీచేత	నిక్షిప్తం	ఉంచుకొనబడినది
సర్వ+అమర్త్య	వేల్పులెల్లరి	నగళితం	మ్రింగబడను లేదు

న ఉద్గీర్ణమ్ ఏవ	వెలిగ్రక్కబడను లేదు	ఏకం	ఒక్కటే
ఇదం	ఈ	న అలం వా	చాలదా?
పరమ+ఉపకారకం	మహోపకారకృత్యము		

తా॥ ఓపశుపతీ, నీ ఉదరమునందును వెలుపలనుగూడ నున్న చరాచరములను జూచి, వానిని కాపాడుటకే, నీవు భయంకరమును జ్వాలాకీలము నుఁ వేల్పులను గడగడలాడించి పరువెత్తించునదియుఁ అగు హాలాహాలమును అటు లోపలికిని మ్రింగక ఇటు వెలుపలికిని గ్రక్కక కంఠముననే నిలిపియున్నావు. ఈ నీమహోపకార మొక్కటి చాలదా ?

జ్వాలోగ్ర స్సకలామరాతిభయదః క్ష్వేళః కథం వా త్వయా
దృష్టః? కిఞ్చ, కరే ధృతః, కరతలే, కిం పక్వజమ్బూఫలమ్ ?
జిహ్వాయాం నిహిత శ్చ సిద్ధఘుటికా వా? కణ్ఠదేశే భృతః
కిం తే నీలమణి ర్విభూషణ మయం? శమ్భో మహాత్మన్ వద ॥ 32

శంభూ	ఓ శంకరా	కరతలే	అరచేత
మహాత్మన్	ఓ మహాత్మా	నిహితశ్చ	ఉంచుకోనబడినది?
జ్వాల+ఉగ్రః	మంటలచే భీకరమును	పక్వ జమ్బూఫలమ్	పండిన నేరేడుపండా ఏమి?
సకల అమర	అందఱు వేల్పులకును	జిహ్వాయాం	నాల్కమీద (ఉంచుకోబడినదే)
అతిభయదః	మిక్కిలిభయంకరమును అగు		
	హాలాహల విషము	సిద్ధ ఘుటికా వా	మందుగుళికయా ?
		కణ్ఠదేశే	కంఠమున
త్వయా	నీచేత	భృతః	ధరింపబడినదే
కథం వా	ఏలాగు	అయం తే	ఈ విషము నీకు
దృష్టః	చూడబడినది	భూషణం	అలంకారమైన
కిఞ్చ	పైగా	నీలమణిః కిం	నీలరత్నమా ఏమి
కరే	చేతిలో	వద	చెప్పుమా.
ధృతః	(ఎట్లు) తాల్పబడినది?		

తా॥ మహాత్మా, శంభూ, మంటలు గ్రక్కుచు సకలదేవతలను గడగడలాడించిన హాలాహలవిషమును నీవెట్లుచూచితివి? చేతిలో, అరచేతిలో, ఉంచుకొంటివే, అదేమి నేరేడుపండా? నాల్కమీద ఉంచుకొంటివే, అదేమి మందుగుళికయా? కంఠమున నిల్పుకొంటివే, అదేమి నీకు నీలరత్నాలంకారమా? చెప్పవయ్యా.

నాలం వా సకృదేవ దేవ భవత స్సేవా నతిర్వా నుతిః
పూజా వా స్మరణం కథాశ్రవణమ ప్యాలోకనం మాదృశామ్
స్వామిన్నస్థిరదేవతానుసరణాయాసేన కిం లభ్యతే
కా వా ముక్తి రితః కుతో భవతి చేత్ కిం ప్రార్థనీయం తదా ॥ 33

దేవ	ఓ జ్యోతిస్స్వరూపా	నాలం వా	(ముక్తిగాంచుటకు) చాలదా (చాలును అనుట)
స్వామిన్	ఓ ఈశ్వరా		
సకృత్	ఒక్కసారిచేయబడ్డ		ఇంతకంటె వేఱైనమార్గమున
భవతః	నిన్నుగూర్చిన	ముక్తిః	మోక్షము
నతిః వా	నమస్కారమో	కా వా	ఎట్లుకల్గును (కల్గదు)
నుతిః	స్తుతియో	కుతః	ఏలయన
పూజా వా	పూజయో	భవతి చేత్	కలుగునేని
స్మరణం	ధ్యానమో	తదా	అప్పుడు
కథాశ్రవణం అపి	కథవినుటయో	అస్థిరదేవతా	నిలుకడలేని వేల్పుల
ఆలోకనం	దర్శించుటో	అనుసరణ+ఆయాసేన	అనుసరించు శ్రమచే
సేవా	సేవయో	కిం ఫలం	ఏమి (ఫలము) పొందనగును?
మాదృశామ్	మావంటివారికి	ప్రార్థనీయం కిమ్	కోరదగిన దేమున్నది (ఏమియు లేదు).

తా॥ దేవా, పరమేశ్వరా, నీకు నమస్కరించుటో, నీకథవినుటో, నిన్ను స్తుతించుటో, పూజించుటో, ధ్యానించుటో, దర్శించుటో, సేవించుటో — ఈపనులలో దేనినైన ఒక్కసారి చేసిన చాలదా మావంటివారికి మోక్షము లభించుటకు? అదే చాలియున్నప్పుడు, అస్థిరులైన వేల్పుల ననుసరించు శ్రమ ఎందుకు? వారివలన కోరదగిన దేమున్నది.

శ్రీ వివేకానందమరందబిందువులు (౧౧)

శ్రీ చిరంతనానందస్వాముల అనూక్తి

వలయునది త్యాగము — అది లేనిదే పరహితార్థమై యెవ్వరును మనఃపూర్వకముగాఁ బాటుపడఁజాలరు. త్యాగి యెల్లరను సమదృష్టితోఁ జూచును — అట్టిచో నితరులకంటె విశేషముగ భార్యయు బిడ్డలును నీ వారని యేల ప్రాఁకులాడెదవు? నీద్వారముకడ సాక్షాన్నారాయణుఁడు పేదభిక్షుకరూపమున నిరాహారియై చనిపోవుచున్నాఁడు! వానికే మైన నిచ్చుటకు బదులు రుచ్యాహారములతోఁ — పిండివంటలతో — నీ భార్యను బిడ్డలను మాత్రమే తృప్తిపఱుప నెంతువా? ఏల, అది రాక్షసకృత్యము!

స్వార్థరహితమైన దేదియో యదియే నీతి, ధర్మము; స్వార్థపరమైన దేదియో యదియే యవినీతి, అధర్మము.

లోకము మన కేమియు ఋణపడియుండ లేదనియు మనమే లోకమునకు ఋణపడి యున్నామనియు గుర్తింపవలసియున్నది. లోకమున కేమైనను హిత మొనర్చుట కంగీకరింపఁబడుట మన మహాభాగ్యము, గర్వింపఁదగిన

సదవకాశము. పరోపకారమున నిజముగా మనకే మన ముపకారమొనర్చుకొను చున్నాము.

నాలుగు దమ్మిడీలను జేతఁ బట్టుకొని, "ఇదిగో నోయి, యాచకుఁడా!" యని స్వాతిశయముతో, అహంభావముతో వర్తింపక, వానికి దానము చేయుటచే నాత్మహిత మొనర్చుకొనుటకై నీకొఱ కాబీదవాఁడచట నున్నాఁడని వానియెడలఁ గృతజ్ఞుఁడవై యుండుము. ధన్యుఁడగువాఁడు దాతకాని ప్రతిగ్రహీత కాఁడు.

స్వార్థరాహిత్యమే విశేషలాభకరము, కేవలము జనులకు దాని నవలంబించునంతటి యోరిమి లేకున్నది.

మహనీయుఁడవై యుండుము. త్యాగము లేనిదే యే మహాకార్యమును సిద్ధింపజాలదు. విశ్వమును సృజించుటకై పురుషుఁడు తన్ను దాను త్యాగ మొనర్చుకొనెను. మీసుఖములను మీ భోగములను మీ పేరుప్రతిష్ఠలను, వేయేల, మీ జీవితసర్వస్వమును సమర్పించి తన్మూలమునఁ గోట్లకొలఁదిమానవు లీసంసార సాగరమును దరించునట్టి సేతువును నిర్మింపుఁడు. శ్రేయస్కరశక్తుల నన్నిటిని గేంద్రీకరింపుఁడు. మీ రేమతపతాకనుదాల్చి పురోగమించుచున్నను సరియే: పచ్చన గానిండు, నీలిమ గానిండు, ఎఱుపుగానిండు,—మీ దేరంగైనను సరియే,—యన్నిటిని గలిపివైచి స్వచ్ఛధవళవర్ణమును—ప్రేమవర్ణమును — వెలువరింపుఁడు. కృషిచేయుటయే మనవంతు. ఫలములు వానియంతట నవియే కలుగును. ఆచింత మనకేల?

లోకమున సదా దాతవై వర్తింపుము. అన్నిటినిచ్చివేయుము, ప్రతిఫలము నాశింపకుము. ప్రేమను, సాయమును, సేవను, నీచేతనైన యే యల్పవస్తువునైనను నొసఁగుము. కాని కోమటిబేరపు దృష్టితోమాత్రమువలదు. ఏ 'షరతులను' విధింపకుము, అపు డెవ్వరును వంచితులుగారు. భగవానుఁడు మన కొసఁగు నటులనే యౌదార్యముతో నిచ్చివేయుదము గాక!

సేవ

ప్రతిపురుషుని, స్త్రీని, ప్రతివ్యక్తిని సాక్షాద్భగవత్స్వరూపముగాఁ గనుము. నీ వెవ్వరికి నుపకారము చేయఁజాలవు, తోడ్పడఁజాలవు, కేవలము సేవింపఁగలవు—అంతియే. నీ కధికార మున్నచోఁ బరమేశ్వరసంతానమును సేవింపుము, పరమేశ్వరునే సేవింపుము. తన బిడ్డలలో నెవ్వనికైనను దోడ్పడఁ బరమేశ్వరుఁడు నిన్ననుగ్రహించినచో, నీవుధన్యుఁడవు. 'నే నింతవాఁడనంతవాడ'నని యాత్మసంభావన చేసికొనకుము. ఇతరులకు లభింపని విశేషావకాశము—అధికారము — నీకు లభించుటచే నీవు ధన్యుఁడవు. దానిని సేవగా — ఆరాధనగా—నొనర్పుము. రోగిరూపమున, నున్మత్తుని రూపమునఁ, గుష్ఠవ్యాధిపీడితుని రూపమునఁ, బాపిరూపమున వచ్చిన పరమేశ్వరుని మనము సేవింపఁగలుగుటకై — పాపులును దుఃఖితులును మనమోక్షమునకై — జన్మించి యున్నారు.

మానవశరీరమున మానవాత్మయే మన కర్చనీయుడగు భగవంతుఁడు. జంతువులును భగవంతుని కాలయములనుట నిజమే. కాని మానవుఁడే మహోత్తముఁడు; ఆలయములలో మానవశరీరాలయము 'తాజమహాలు.' అందు

నే నారాధింపఁజాలనిచో, మఱి యేయితరాల యమువలనను నాకు లాభము కలుగదు.

భావి సంస్కర్తలారా, భావి దేశాభిమాను లారా, పరితపింపుఁడు! మీకుఁ బరితాపము కలదా? దేవతాసంతతియు ఋషిసంతతియు నగు కోట్లకొలఁది జనులు పశుప్రాయులై యున్నారని మీరు పరితపించుచున్నారా? కోట్లకొలఁదిమంది నేఁడు తినఁదిండిలేక మాడు చున్నారని, కోట్లకొలఁదిజను లనేకయుగముల నుండియుఁ బస్తుండవలసివచ్చుచున్నదని మీరు పరితపించుచున్నారా? అజ్ఞానము కారుమబ్బు వలె దేశమునంతటను నావరించుకొనియున్న దని మీరు పరితపించుచున్నారా? అది మీ కేమియుఁ దోఁపనీయకున్నదా? నిద్రపట్టనీయ కున్నదా? అది మీ రక్తమునందుఁ జొచ్చి, మీ రక్తనాళములందుఁ బ్రవహించుచు, హృద యస్పందనములతోఁబాటు కొట్టుకొనుచు న్నదా? అది మి మ్మించుమించు పిచ్చివాం డ్రను జేసివైచినదా? ఇట్టి వినాశము గలిగి నదేయను తదేకచింత మి మ్మావహించినదా? మీ పేరు ప్రతిష్ఠలనుగూర్చి, మీ భార్యా పుత్రులనుగూర్చి, మీసిరిసంపదలనుగూర్చి, తుదకు మీశరీరమునుగూర్చి పూర్తిగా మీరు మఱచితిరా? ఈ పని మీరు చేసితిరా? దేశాభిమాని యగుట కిది మొదటిమెట్టు, మొట్టమొదటి మెట్టు.

న మ స్సు మా ం జ లి

శా ర దా శ ర ణ్

స్వామిజీ, ఓస్వామిజీ
కామజీవనబాల్యహేలలు
లోభభావన లుజ్జగించితి
రామకృష్ణుని ముద్దుపాపవు
ఆడుదువు వేదాంత వీధుల
త్యాగనిరతికి నివాళులయ్యా
త్యాగధనదుడ స్వామిజీ ॥ స్వామిజీ॥

కొదమ సింగము పరుగు వేగము
సవాలు చేసెడి మాట పొందిక
విశ్వహృదయము గైసేసికొన్నది భావగరిమ
వేధచతురిమ క్రిందు జేసెడి మేధనీది

కటిక చీకటి మూల్గుచుండిన అద్వైతరత్నము
ఏరితెచ్చి ఖరీదుచెప్పిన షరాబు వీవే ॥ స్వామిజీ॥

మూగవానికి చెవుడులా అజ్ఞానికసహనం
దాపురించును స్వయంసిద్ధం
నీ దేవుడు నాదేవుడు వాడిదేవుడు ఎక్కడెక్కడ ?
దైవమొకడే, మతము ఒకటే.
మానవతయె మనిషిమతమని
విస్తరిల్లిన విశ్వశాంతికి స్రష్టవీవే ॥ స్వామిజీ॥

బలం, బలం ఆత్మకాలంబనం దేనికి ?
భయం బద్ధకం ప్రగతికామికి బద్ధవైరులు
శ్రద్ధలేనిది కర్మలేనిది బ్రతుకులేదు
ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత ప్రాప్యవరాన్ని బోధత
మేలుకొనుడు విశ్వజీవన మేలుకొనుడు
లెండు రండని చాటిచెప్పిన వైతాళికుడవు ॥ స్వామిజీ॥

తల్లిదండ్రి గురువు ముప్వురు దైవమనిరి ఋషులుమున్ను
రోగి దీనుడు పాపి హీనుడు దైవమంటివి ధీరబుద్ధి
అఖిలభారత మమ్మనాకు, జీవులెల్లరు అన్నదమ్ములు
వసుధయె స్వగృహమ్మంటివి, తూర్పువాడమిన భానుతేజము
దిక్కులెల్లను నిండినట్లుగ భారతావని గలిగి యతివై
జగతి శ్రేయము చక్కబెట్టిన విశ్వమిత్రుడ ॥ స్వామిజీ॥

వేదాలకు వేధలాగ ప్రవచనాలకు పెద్ద వీవు
ఇనుపకండర ముక్కునరములు చెక్కుచెదరని
మేరుధైర్యము 'ఆత్మజీవి'కి ఆదర్శములుగా
నొక్కిచాటిన దార్ష భారతి నీదు నోటను
సరిక్రొత్త నగారాలా, నిరంతర నయాగారాలా
మేలుకొల్పిన నీదు జాతికి మేలుతెల్పుము, చిరంజీవీ ॥ స్వామిజీ॥

మాతృశ్రీ శారదాదేవి

[సంపాదకీయము]

భారతదేశ చరిత్రలో మహాపురుషులు మహాసాధ్వులు యుగయుగమునను అవతరించి మానవతతికి పారమార్థికమార్గమును చూపి యున్నారు. అట్టి అవతారమూర్తుల సంఖ్య ఇటీవల హెచ్చు అని కూడ చెప్పవచ్చు. ఈ కాలస్వభావమునుబట్టి అట్టి అవతారమూర్తుల అక్కఱ మునుపటికంటె ఎక్కువ కాబోలు. బాహ్యప్రకృతిని మానవు డిప్పుడు వశపఱచు కొన్నంతగా ఇతఃపూర్వ మెప్పుడును వశపఱచు కొని యుండలేదు. బాహ్యప్రకృతి మర్మములందే నిమగ్నదృష్టియైన మానవుడు స్వాత్మస్వరూపమును విస్మరించుటయు సహజమే. ఆమత్తునుండి మేల్కొలిపి మానవునకు ఆత్మస్వరూపమును జ్ఞప్తిపఱుపవలసిన అక్కఱ కలిగినది. అందుకై అవతరించిన నవీనయుగావతారమూర్తులలో సర్వాధికుడు శ్రీరామకృష్ణుడు. ఆయన దివ్యమహిషియగు శ్రీ శారదాదేవిని పేర్కొనక ఆయనను మాత్రమే పేర్కొనుట అసమగ్రోక్తి.

శ్రీశారదాదేవి 1853 లో పశ్చిమబంగాళమున జయరామవాటి గ్రామములో సనాతనాచారనిష్ఠమైన యొక పేదబ్రాహ్మణకుటుంబమునజన్మించినది. భవిష్యజ్జీవితమునకు అర్హతగూర్చి శిక్షణము ఆమె కత్యంత బాల్యమందే సమకూడెను. పెద్దకుటుంబమున జ్యేష్ఠపుత్రియైనందున తమ్ములను చెల్లెండ్రను విచారించుకొనుటయు అమ్మకు గృహకృత్యములలో తోడ్పడుచుండుటయు ఆమెకు సహజకర్తవ్యములాయెను. ఈపరిస్థితు లామెను గృహకృత్యముల నిర్వహణమునందు నిష్ణాతిగా రూపొందించినవి.

బాలికలకు చాలచిన్నవయసుననే పెండ్లిచేయుట ఆనాటి ఆచారము. అది దురాచారముగా, అనంతరఫలితములనుబట్టి, సంఘసంస్కర్తలు నిరూపించినను ఒకగొప్పలక్ష్యసిద్ధికే ఆయాచార మేర్పడిన దనుట నిజము. మగువకు మగవాని సాహచర్యము అంతచిన్నవయసునుండి ఏర్పడిననే వారికి సమగ్రసాధర్మ్యము కుదురును. శారదా శ్రీరామకృష్ణుల వివాహమప్పుడు ఆమెకు వయస్సు ఐదేండ్లు. ఆయనకు ఇరువదిమూడేండ్లు. పదునెనిమిదవయేట ఆమె పతితో స్థిరముగ వసించుటకు వచ్చినది. యోగిసార్వభౌముడైన తనవల్లభుని పరమాద్భుతప్రభావమునకు లోనైనది. ఆయన ఆమెకు లౌకికప్రవర్తనవిధానములు మొదలుకొని ఆధ్యాత్మికపరమరహస్యములవఱకు బోధించి తనకు ప్రథమశిష్యురాలినిగా చేసికొనెను.

శారదా శ్రీరామకృష్ణుల దాంపత్య జీవితము లోకోత్తరమైనది. మొదటి విశేష మేమనగా నిస్స్వార్థమైన పరస్పరప్రేమచే వారి అభిరుచులకును ఆదర్శములకును కుదిరిన ఐక్యము. రెండవ విశేషము: వారికలయిక శారీరకమైనది కాదు. అది చిత్తముల ఆత్మల ఐక్యము.

"యద్ధర్మ్యా రిహ ధర్మిణీ విహరతే నానా కృతి ర్నాయికా" అన్నట్లు, ఆధ్యాత్మికసిద్ధికి సాధనచేయువానికి అందును సహధర్మిణి యుండుట బాధకము కాకపోవుటే కాక సాధకము అగును అను నొక అపూర్వవిశేషము వీరి చరిత్రము తెల్పుచున్నది.

సతికి పతియే దైవ మని విధించు శాస్త్రములును నిరూపించు చరిత్రములును లెక్కకు మిక్కిలిగ నున్నవి. అది సత్యములో సగమే. సతికి పతి యెట్లో అట్లే పతికి సతియు దైవము అనుట సమగ్రసత్యము. సకలకాలములకు సకలదేశములకు ఆ సమగ్రసత్యమునకు మహోజ్జ్వలమైన లక్ష్యము శ్రీశారదారామకృష్ణుల దాంపత్యము.

దివిటీ తన్ను పట్టుకొనియున్నవానిని చీకటిలో నుంచి లోకమునకు వెలుతురిచ్చునటులు మాతృశ్రీ శారదాదేవి తనబంధువులను తన మహిమనుగూర్చిన అజ్ఞానమున నుంచి, ఆ మహిమను బాహ్యలోకముపై ప్రసరింప చేసెను. దప్పిగొన్నవారు జలాశయమునకు వచ్చునట్లు ఎందఱు ఆమెయొద్దకు వచ్చువారు! అట్లగు నని తెలిసియే గురు వామెకు అందులకు తగిన శిక్షణ మిచ్చెను. ఆశ్రయ మిచ్చునప్పుడు అర్హతను పరిశీలించువాడు గురువు. ఆపరిశీలనచేయకే మాత ఆశ్రయ మిచ్చెడిది. అసాధువులను సాధూకరించెడి ఆమె శక్తి అద్భుతము. అనుగ్రహ మొసగి, పాపములను గొని, వ్యాధుల పీడకు లోనగు ఆయౌదార్యము నే మన గలము! ఆమె పల్కిన యేకైకవాక్యము ఎందఱికో అనంతబల మొసగినది; ఎందఱినో ఆధ్యాత్మికపతనము నుండి నైతికవిచ్ఛేదము నుండి కాపాడినది. ఆమె రూపుదాల్చిన వినయము. వినను భక్తుల చిత్తచాంచల్యమును మాన్పుటకై తనపరదేవతాత్వమును ప్రకటించెడిది. ఆభరణపు విలువ ఒక్కొక్కరికొక్కొక్కరీతి నుండును. ఆధ్యాత్మికరంగమున ఆమెస్థాన మెట్టిదో తదితరరంగముల వారికి తెలియుట కష్టము. కాని కొన్ని ప్రమాణములనుబట్టి దానిని కొంత తెలిసికొన వీలగును. ఆధ్యాత్మికసిద్ధపురుషులు ఆమెయందుంచిన భక్తి అట్టి ప్రమాణములలో అగ్రగణ్యము. ఆమె ఆశీస్సే తనకు విశ్వవిజయ మిచ్చె నని శ్రీవివేకానందస్వామి నమ్మకము. శ్రీబ్రహ్మానందస్వాముల మాతృభక్తియు వాగగోచరము. ఆమెశక్తిస్వరూపిణి యని శ్రీశారదానందస్వామి ఉద్ఘోషించెను. బంధువులు బంధుమాత్రగా తన్ను భావించినప్పుడును భక్తులు పరాశక్తిస్వరూపిణిగా ఆరాధించినప్పుడును ఆమెలో నున్న ఏకరూపత కంటె ఆమె దివ్యత్వమున కధికసాక్ష్య ముండ బోదు.

గ్రాంథికపాండిత్య మామె కెక్కువ లేదు. కాని ఆధ్యాత్మికసమస్యలను ఆమె తన ప్రత్యుత్తరములచే పరిష్కరించుతీరు ఆశ్చర్యకరము. కొన్ని ఉదాహరణములు:—

ప్రశ్న :—దుఃఖానుభవము దైవసృష్టిలో నుండ నేల?

జ.— సుఖదుఃఖమేళనమే సృష్టి; దుఃఖానుభవమునకు దేవుని హితపరతయే (కరుణయే) కారణము. అంతయు కర్మఫలము. కష్టములు కలకాల ముండవు.

ప్రశ్న:— అబుద్ధిపూర్వక భగవన్నామ సంకీర్తనము వ్యర్థము కాదా?

జ:— తెలిసిపడినను తెలియకపడినను నీరు తడుపును.

ప్రశ్న:— నామజపము చేయుచున్నను కొందఱకు భగవన్నిమగ్నత కుదురుట లేదేమి?

జ:— క్రమము తప్పుటే ఫల విలంబ హేతువు. జపము నాపకుము, నిలుకడమీద నిశ్చలత కుదురుకొనును. దేవుని కృప కలుగును.

ప్రశ్న:— సూర్యుని వెలుతురువలె దేవుని కృప విశ్వవ్యాపి; అందుకై సాధనలెందుకు?

జ:— పదార్థము లున్నను ఎంత ముందు వండుకొన్న అంతముందు ఆకలి తీర్చుకొన వచ్చును. వండుకొనకయే యున్న ఆకలి తీరనే తీరదు.

గిరీశచంద్రఘోషునంతటివాని సన్న్యసన సంకల్పమును మార్చె నన్నచో ఆమెశక్తి యెంతటిదో! ఎవని కెట్టి సాధన ఫలించునో నిర్ణయించు నామె శక్తి అద్భుతము. సుదీర్ఘకాల మొకమూర్తి నారాధించి సిద్ధి నొందజాలని యొకడు అమ్మ ప్రసాదించిన వేఱుమూర్తి నారాధించి అల్పకాలమున అనల్పసిద్ధి నొందెను. ఆయనకే ధ్యానక్రమము తప్పి మతి చెడగా దాని నెవ్వరును కనుగొనలేక పోగా అమ్మయే గ్రహించి—సిద్ధి—మేలొనరించెను. ఇందుకే శ్రీరామకృష్ణమఠీయులకును సంస్థవారికిని ఆమె యుపదేశములు పరమ ప్రమాణములైనవి.

విద్య - శ్రీ వివేకానందస్వాముల అభిప్రాయము

శ్రీ సుధాంశు బ్రహ్మచారి

విద్యనుగూర్చి శ్రీస్వామిజి పల్కిన సూక్తులలో ముఖ్యతమమైనది — 'మానవునిలో అంతర్గతమై యున్న పరిపూర్ణతను బహిర్గతమొనర్చుటే విద్యగఅపుట'. ఈసూక్తిని సునిశితముగ పరిశీలించినచో అందలి గంభీరార్థ మవగతమగును. మొదట శబ్దార్థమును పరికింపవలెను. తర్వాత మనస్తత్త్వశాస్త్రానుగుణమగు దాని విధానమునుగుర్తింపవలెను. తర్వాత దాని పారమార్థికప్రాముఖ్యమును శోధింపవలెను.

'విద్య' అను శబ్దమునకు ఈకాలమున ముఖ్యముగను గౌణముగను పెక్కు అర్థములు చెప్పబడుచున్నవి. 'లక్ష్యరహితమైన బడిచదువు' అని కొందఱి అర్థము. 'బ్రతుకు తెరువున శిక్షణము' అని కొందఱి అర్థము. 'అది కొంత ఇదికొంత' అని కొందఱి అర్థము. 'ఏదేనొక సిద్ధాంతమునో ఆదర్శమునో విశ్వాసమునో అనుసరించుట' అని కొందఱి అర్థము. 'వ్యక్త్యభివృద్ధి, ప్రపంచజ్ఞానము, సంఘజీవిత సంరక్షణాభివర్ధననైపుణి, ఒక్కొక్కడును తనకువిలువగలవాని యాన్వేషణమున సంతుష్టి సాధించుట—ఇదంతయు విద్య అని కొందఱి అర్థము. ఇట్లు దానిఅర్థము అన్నివైపుల పెంపొంది సమస్తమును తనలో ఇముడ్చుకొన

జూచుచున్నది. శ్రీ వివేకానందస్వాముల ఊహలో విద్య యనగా మానసిక శారీరక నైపుణ్యమును బడయుట కాదు, మేలుములను బడయుటయు, పరిసరములను వశమునందుంచు కొనుటయు, నాణెమైన పౌరజీవితమును గడపుటయు, విద్యాప్రయోజనములు కావు. విద్య యనగా లోనున్నదానిని వెలికి తెచ్చుటయు, నిద్రాణమైయున్న దానిని ప్రబోధించుటయునే కాని "లేనిదానిని పుట్టించుట" కాదు. కావుననే ఆయన విద్యకు తాను చెప్పిన నిర్వచనములో "బహిర్గత మొనర్చుట" అను పదమునే వాడెను. మొలక తనంతట ఎదుగవలెను. నీవు చేయగలిగిన దెల్ల ప్రతిబంధములను తొలగించుటయు, కంచెవేసి కాపాడుటయు. విద్యావిషయమును అట్లే. ప్రతియొక్కనిలో నున్న విద్య తనంతటనే వెలికి రావలెను. గురువులు చేయగల్గినదెల్ల ప్రతిబంధములను తొలగించి దారి యేర్పఱచుటే. భయపెట్టి, ఆసచూపి, నిర్బంధించెడి శిక్షణము విద్య అని భ్రమింపరాదు. ప్రకృతి కనుగుణముగ మానవునకు అంతర్గతముగ గల్గు వికాసమే విద్య. రూసోపండితుడును 'స్వేచ్ఛయున్ననే వికాస ముండు' ననెను. అంతవఱకు అతనితో స్వామిజికి ఏకీభావ మున్నట్లే. కాని స్వామి మానవత్వమును రూపొందించు లక్షణమునే ప్రధానీకరించెను. ఆయన భావించిన విధానము ప్రాచీనగురుకులవిధానముతో సరిపోవును. ఆవిధానమున గురుశిష్యులపరస్పర 'పరిచితియు' 'ప్రేమయు' తక్కిన యన్నిటికన్న సర్వప్రధానములు. అంతర్గతమై యున్న వెలుగును సూచించుటకే గ్రంథములు. ఆజ్యోతిని సాక్షాత్కరించుకొన్న తెత్క్షణమే సీ విక గ్రంథములను పాఱవైచి అంతర్ముఖుడవు కావచ్చు. స్వామిజి సూక్తి — మానవుడే సజీవకావ్యము. ఆకావ్యమును జదువుడు. వేదములకేమి క్రైస్తుబుద్ధాదులగు అవతార మూర్తులకేమి వెలుగునిచ్చిన దీపములము మనమే. సంగతుల ఏకరువు పెట్టుటే విద్య గఱపుట యగునేని గ్రంథములును గ్రంథాలయములునే మహాత్ములు కావలయును. శ్రద్ధాళువులు లోకమున గల ధనము నంతటిని వెచ్చించినను మానవతతి మేలొందబోదు. మేలొందించునది పవిత్రాత్ములయు మహాత్ములయు ఆదర్శమే.

నిద్రాణమైయున్న మానవుల అనంతశక్తిని, దానిని ఆవరించియున్న మాయను గుర్తించిన స్వామిజికి 'విద్యను అందఱికి, అత్యంతనిమ్నులకునైతము అందజేయవలె. వారిని ఆత్మప్రాప్తి మార్గమునపయనింపజేయవలె' నను ఉత్సాహోద్రేకము గల్గినది. కావున 'బహిర్గత మొనర్చుట' అను మాటకు 'మేలుకొనుట' 'లేచుట' అనునదే తాత్పర్యార్థ మగుచున్నది. కావుననే 'ఉత్తిష్ఠత జాగ్రత' అను ఉపనిషద్వాక్యములను స్వామి పరశ్శతపర్యాయము లుద్ఘోషించెను. 'ఏ మున్నది మానవునిలో ప్రబోధింపబడుటకు' అను ప్రశ్నకు సమాధానమే స్వామిజి బోధనలలోను తత్త్వశాస్త్రమందును మూలభూతమైన విషయము. 'ప్రతియొక్కనికిని, అత డున్న స్థాయినుండి పురోగతి కూర్పవలెను. శిష్యుని ప్రవణతను గుర్తించి అందు తన యావచ్ఛక్తిని జొనుపగలవాడే నిజమైన గురువు......ప్రతిమానవుడును సహజముగ పరిపూర్ణుడే. ఈపరిపూర్ణతను ప్రవక్తలు ఆవిష్కరించిరి. మనలో అది సాధ్యదశలో నున్నది"—అన్నారు స్వామిజి. ఆయన యభిప్రాయమున 'మానవుడు' అనగా కేవల

మృగముకాదు, సర్వగతుడగు శివుని స్థూల రూపమే జీవుడు. పాపి - హంతకుడు - వ్యభిచారి - ఇట్లనేకముగ భాసించునది ఆ ఏకమే. జ్ఞాతయు జ్ఞేయమును (జ్ఞానమును) అదే.

దేహపరిస్థితిని దానిపరిసరములను దాని వృద్ధిని తనలో ఇముడ్చుకొన్నట్టి మనఃపరిణామ సిద్ధుడే మానవు డని పైకి కనవగును. కాని ఒకపుట్టుకలోని మనఃపరిణామావధులను దాటి భారతీయుల వేదాంతము అనేకజన్మముల గల్గుచున్న పరిణతిని గుర్తించుచున్నది. దానికే సంస్కారమని పేరు. స్వామి తన విద్యావిధాన సిద్ధాంతము నీ 'సంస్కారము' పై నాధార పఱచెను. కాగా పాశ్చాత్యుల విద్యావిధాన లక్ష్యము భావాభివృద్ధియు విజ్ఞానాభివృద్ధియునై యుండ మన విద్యావిధానమునకు 'అనుభూతి'యే లక్ష్య మగుచున్నది. కావుననే ఈ విద్య ఆత్మవిద్యయనియు బ్రహ్మవిద్యయనియు పేర్కొనబడుచున్నది.

విద్యనుగూర్చిన యీ ప్రాచీన వేదాంత ప్రతిపాదనమునకు ఆధునిక కాలోపయుక్తములగు కొన్ని చేర్పులను స్వామిజి కావించినాడు. ఆయనవాక్కులు : మానవుడు 'నేర్చుకొనుట' యనగా నిజమునకు అతడు అఖండజ్ఞాననిలయమగు తనయాత్మను కప్పియున్న అజ్ఞానావరణమును తొలగించుకొని 'కనుగొనుటే'...... జ్ఞానమంతయు వ్యావహారికముగాని పారమార్థికము గాని మానవుని మనస్సులోనే గలదు. పెక్కెడల నిది మఱుగువడి కనుగొనబడకుండును. ఈమఱుగు క్రమముగా తొలగింపబడునప్పుడు మనము 'నేర్చుకొనుచున్నాము' అని చెప్పుదుము......మానసమున జ్ఞానము ఱాతియం దగ్నివలె నున్నది; దానిని స్ఫురింపజేయుటే వెలువడజేయు నొఱపిడి.

'అంతర్గతమైయున్న పరిపూర్ణతను బహిర్గతమొనర్చుట' అను ఈవిధానము పాశ్చాత్యులకైనను బొత్తిగా తెలియనిదికాదు. సాక్రటీసు ప్లేటో ఇమ్మాన్యువల్కాంటు మున్నగు వారి రచనలలో ఈ విధానము వ్యంజితమైయే యున్నది.

వ్యావహారిక పారమార్థికములకు పరాపర విద్యలకు చక్కని సామరస్యము శ్రీవివేకానందస్వామి కభిమతము. తమస్సునుండి దేశమును ప్రబోధించు స్వామి ప్రణాళికలో రాజసిక సాత్త్వికములకు కూడ చక్కని పొందిక కుదుర్పబడియున్నది.

'క్రమముక్తి' అను వేదాంతాశయానుగుణముగ విద్యాసంపాదనమునను స్వామిజి ప్రతిపాదించిన క్రమాభివృద్ధిసూత్రము మిక్కిలి గమనార్హము. ప్రతిమెట్టును పైమెట్టుకందించుచుండును. అన్నిమెట్లలోను సాధకుని సమగ్ర సిద్ధికి చేర్చు ప్రభావ మున్నది. విద్యా - సాంఘిక - మత - రంగములలో సమస్తమునకును అమోఘసాధనము చిత్తైకాగ్రత. స్వామిజి వాక్కులు. 'జ్ఞానము పొందుటకు ఏకాగ్రత' అనుదానికంటె వేఱుసాధనము లేదు. రసాయనశాస్త్రజ్ఞుడు తనమానసికశక్తుల నన్నిటిని ఏకాగ్రస్థితికి దెచ్చి వానిని తాను పరిశోధించుచున్న పదార్థములపై బఱపి వాని రహస్యములను దెలిసికొనుచున్నాడు. జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త తనమానసికశక్తుల నన్నిటిని కేంద్రీకరించి దూరదర్శనయంత్రము మూలమున ఆకసముపై పఱపగా సూర్యచంద్రనక్షత్రములు తమతమ

రహస్యముల నాతనికి వెల్లడి చేయుచున్నవి...
...వంటవాని కేకాగ్రత యున్నచో వంటకము దివ్యముగా కుదురును. ధనసంపాదన మునగాని, భగవదుపాసనమున గాని ఏపని యందు గాని కేంద్రీకరణశక్తి ఎంతయున్న సిద్ధి అంత అమోఘము.

ఇందు శౌక వైఖరి కావలయును. సామాన్య మానవునికి తత్రత్య తాత్కాలికవస్తులాభము లక్ష్యము. ఐహికవిషయాల మీదికి పఱచు మనస్సును అణచిపెట్టు బ్రహ్మచర్యమున్న నే మనశ్శక్తి పెంపొందు నని స్వామిజి ఆశయము. ఈచిత్తనిగ్రహవిధానమును స్వామిజి రాజయోగగ్రంథమున చక్కగ ప్రతిపాదించి యున్నాడు. విద్యావిధానమున ఎంతసేపటికిని శిష్యుని సముత్సాహమును పెంపొందింప ప్రయత్నింపవలెనే కాని, బలాత్కారము చేయరా దనుట స్వాముల చిత్తము. 'పాండితి' 'బహుమతి' ఇత్యాదులు బాహ్యలాభములు. యథార్థమానవత్వపరిపూర్తికి లక్ష్యము లవి కావు. విద్య మానవత్వాపాదకముగనుండ వలెనే కాని ఉదరపోషణమాత్రసాధకముగ నున్న చాలదు. విద్య మానవునకు శీలమును బలమును వినయమును శ్రద్ధను దీక్షను త్యాగమును అలవఱుపవలెనే కాని, లోభమును ఆడంబరము నలవఱుపరాదు. ఇంద్రియతృష్ణను ద్రేకపఱచుపాట కాని పద్యము కాని 'ప్లేటో'కు అభిమతము కాదు. శ్రీవివేకానందస్వామికి ద్రుపదగీతాలు గోష్ఠిగానమును అభిమతములు.

స్వామిజి ఆశయమున 'బలము' అనగా ఉపనిషదుద్ఘుష్టమైన నైతికాధ్యాత్మికబలమే కావున గ్రీకులలక్ష్యమున కంటె భిన్నము. ఆయన వాక్యములు :— "భారతదేశవాతావరణము ప్రశాంతతకు మిక్కిలి యనుకూలమైనది; యవనుని స్వభావ మే మనగా, నిరంతరతేజఃప్రకటనము భారతీయునికి గాఢ ధ్యానము స్వభావము, యవనునికి చతురముగా కార్యముల నిర్వహించుట యందు దుర్నివారమైన ఉత్సాహము స్వభావము. భారతీయుడు త్యాగి, యవనుడు భోగి. భారతీయుని తేజఃప్రసారము పూర్తిగా లోపలివైపునకు, యవనుని తేజఃప్రసారము వెలికి". ఈలోపలివెలుపలి సముత్సాహములు తగుపాళ్లలో శ్రీస్వామిజిలో మిళితము లైనవి. అంతస్సమగ్రత ఒకసారి చేకూరిన ఇక దానికి విచ్ఛేద ముండదు. వర్ధమానవేగముతో అది ముందుకు సాగిపోవుచుండును. నిరవధికముగ వర్ధిల్లి జ్ఞానముతో బ్రహ్మముతో ఐక్యమొందు పరిపూర్ణతనే స్వామి భావించినది. ఆయన సాగించిన జ్ఞానాన్వేషణము— అనగా ఎప్పుడును గుణములఅన్వేషణమే, విశ్వవ్యాప్తమైన దాని అన్వేషణమే. ఆయన భావించిన పరిపూర్ణత ముక్తితో సమానార్థకము. ఇట్లు విద్యనుగూర్చిన స్వామీజీ ఆశయములో "జీవితము"ను "ఆత్మ"యు "ఇహము"ను "పరము"ను "సాధన"యు "సూత్రము"ను అవినాభావసంబంధముతో కూడియున్నవి.

నాలంకాద్వీప యాత్ర

శ్రీ శుద్ధ సత్త్వానందస్వామి

(గతసంచిక తరువాయి)

ప్రఖ్యాతతీర్థస్థానమగు కదరికామ యందు యాత్రికులకై ఒకధర్మసత్రము రామకృష్ణ మిషను నడపు చున్నది. ఈ సత్రములో ఒక వేయిమంది నివసింప వీలగును. ప్రతిదినము కనీసము 100 మంది యాత్రికులు వచ్చి ఈ సత్రములో దిగుచుందురు. యాత్రికులకు రెండు పూట్ల ఉచితముగ భోజనము పెట్టబడును. ఉత్సవములందు అయిదారువేలకు పైగా యాత్రికులకు భోజనాది సౌకర్యముల నేర్పఱతురు. ప్రతిసంవత్సరము ఆగస్టుమాసమున సుబ్రహ్మణ్యాలయమందు పెద్ద ఉత్సవము జరుగును. అప్పుడు లక్షలకొలది యాత్రికులు సుబ్రహ్మణ్యక్షేత్రదర్శనమునకై వత్తురు. వారి కెల్లరకును సౌకర్యముల నెల్ల రామకృష్ణమిషనువారు చూతురు. సుబ్రహ్మణ్యాలయముప్రక్కననే రామకృష్ణమిషను కలదు. ఒకసన్న్యాసి యాత్రికుల సౌకర్యముల నెల్ల చూచుచు అచ్చటనే ఉండును.

కొలంబోలో మేము శివరాత్రిపూజ జరిపించితిమి. రాత్రి 9 గంటలకు పూజఆరంభమై, ఉదయము 6 గంటలకు, నాల్గుజాముల పూజ హోమముతో ముగిసెను. రాత్రంతయు భజన సంకీర్తన జరిగెను. సుమారు 250 మంది భక్తులు జాగారణ, ఉపవాసములు చేసి, పూజలో పాల్గొనిరి. అటుపై మూడురోజుల తర్వాత శ్రీరామకృష్ణుని జన్మదినోత్సవసందర్భమున పూజాహోమములు జరిపించితిమి. సాయంత్రము శ్రీరామకృష్ణుని జీవితోపదేశములగూర్చి చర్చించుచు గొప్పబహిరంగసభ జరిగెను. పెక్కురు పౌరులు ఈసభలో పాల్గొనిరి. ఈవిదేశమందుకూడ పెక్కురు రామకృష్ణ భక్తుల చూచి ఆశ్చర్యపడితిని. ఇచ్చట ఇందఱు భక్తు లుండుటకు కారణము కలదు. శ్రీవివేకానందస్వామి పాశ్చాత్యదేశములందు వేదాంతమతదుందుభిని మ్రోగించి తిరిగి వచ్చు సమయమున, స్టీమరునుండి మొట్టమొదట జాఫ్నాలో దిగెను. కొలంబోలో బహిరంగోపన్యాసము కావించెను. అటుపై క్యాండి, అనురాధపురము దర్శించి గుఱ్ఱపుబండిలో జాఫ్నాకు వెళ్ళెను. అనురాధపురము నుండి జాఫ్నా 180 మైళ్ళు. దారిలో బండివిరుగుటచే స్వామిజీకి చాల ఇబ్బంది కల్గెను. జాఫ్నాలో స్వామిజీ బహు అమూల్యవిషయములగూర్చి ఉపన్యసించెను. స్వామిజీ ఇండియాకు తిరిగి వచ్చినపిదప, తమ గురుభ్రాత అగు శివానంద స్వామిని ధర్మప్రచారార్థము లంకకు పంపెను. శివానందస్వామి కొలంబోలో 7, 8 మాసములపాటుండి ధర్మప్రచారము కావించెను.

శ్రీరామకృష్ణజన్మోత్సవము ముగిసినమరు నాడు ఉదయము మేము కారులో బయలు దేఱి 180 మైళ్ళలో గల కదిరికామ సాయంత్రము $7\frac{1}{2}$ గంటలకు చేరితిమి. ఈ దారిపొడుగుననూ

ఒకవైపు టెంకాయచెట్ల వరుసయు, రెండవ వైపున హిందూమహాసముద్రమును చూచుటకు చాలమనోహరముగ నుండును. కదరికామకు పోవుదారిలో (కొలంబో నుండి 72 మైళ్ళదూరములో) గాలి స్వాభావిక ఓడరేవును చూచితిమి. అటుపై 30 మైళ్ళ దూరములో మాతారా పట్టణముకూడ చూచితిమి.

కదిరికామలో సుబ్రహ్మణ్యాలయమునకు ఒకవైపున విఘ్నేశ్వరాలయమును, మఱొకవైపున వల్లీ, దేవసేనల ఆలయములు వేర్వేఱుగ కలవు ఆలయసమీపమున నున్న మాణిక్యగంగలో స్నానముచేసి మేము ఆలయమున ప్రవేశించితిమి. ఆలయము చాల చిన్నదైనను దాని మాహాత్మ్యము ప్రఖ్యాతము. ఇచ్చట ఆశ్చర్యవిషయమేమన గర్భగుడిలోని మూలవిరాట్టుదర్శనము, పూజారికి తప్ప మరెవ్వరికిని కలుగదు. గర్భగుడి ద్వారమునకు అడ్డముగ 4, 5 పరదాలు ఒకదాని వెనుకనొకటి కట్టబడియుండును. ఈపరదాలపై మయూరవాహనుడగు శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామి చిత్రము చిత్రింపబడియుండును. మూలవిరాట్ దర్శనము కాకున్నను, నాట్యమందిరము నుండియే ప్రణమిల్లి, పూజాదికములు చేయించి అసంఖ్యాకభక్తులు శాంతిని బడయుచున్నారు. మేమచ్చట రెండుదినములు ఆనందముతో గడపితిమి. సుబ్రహ్మణ్యాలయమునకు రెండు ఫర్లాంగులలో ఒక పెద్ద బౌద్ధస్తూపమును చూచితిమి.

కదరికామనుండి 115 మైళ్ళదూరములో గల నివురోలియాకు పయనించితిమి. 7000′ ఎత్తున ఈ పట్టణముచూచుటకు చాల అందమైనది. నివురోలియాకు పోవుమార్గముననే హాక్ గాలీ అను కొండశిఖరముపై బొటానికల్ గార్డన్సు చూచితిమి. ఇచ్చటనే ఒక ప్రదేశమున పెక్కు-పురాతన వృక్షముల గుమియున్నది. దీనినే అశోకవనమందురు. ఇచ్చటి నుండి అనతిదూరములోనే సీతాదేవిమందిరమొకటికలదు. ఇచ్చటనే రావణుడు సీతాదేవిని ఉంచె నందురు. నివురోలియానుండి మధ్యాహ్నము బయలుదేఱి సాయంత్రము క్యాండి చేరితిమి. ఆకొండలలో దారిపొడుగునా, టీ, కాఫీ, కోకో, రబ్బరు, లవంగపు తోటలతో నిండి చూచుటకు అతిమనోహరముగ నుండెను. క్యాండి పట్టణము 2000′ ఎత్తు. ఇచ్చటినుండి 3 మైళ్ళదూరములో పెరిడానియా అనుచోట ఆసియాఖండములోని కెల్ల పెద్ద బొటానికల్ గార్డన్సుకలవు. ఇచ్చట రుద్రాక్షచెట్లు, కమండలములు చేయు టెంకాయచెట్లు కలవు.

లంకాద్వీపములో ఒకటి యూనివ

మేము యూనివర్సిటీ భవనములన్నిటిని చూచితిమి. అటుపై టూత్ టెంపిల్ (దంతాలయము) చూచితిమి. ఈ ఆలయమున బుద్ధుని పల్లు ఒకటి కలదు. బౌద్ధసన్యాసులు ఇచ్చట పూజచేయుదురు. ఇది బౌద్ధులకు ముఖ్య తీర్థస్థానము. బుద్ధుని పల్లు మనము కోరినప్పుడెల్ల చూడజాలము. జూలైమాసములో బౌద్ధుల ఉత్సవము జరుగును. అప్పుడు బంగారుకమ్మీ చుట్టి ఒకకడ్డీకి తగిలించి, దానిని అంబారి ఏనుగుపై పెట్టి ఊరేగింతురు.

క్యాండినుండి బయలుదేఱి డాంబోలయందలి గుహామందిరము (కేవ్టెంపిలు) చూచితిమి. ఈగుహ సుమారు 150″ పొడవు 75 వెడల్పు, గుహలో సుమారు 42″ పొడవుగల బుద్ధునిమూర్తి శయనించియుండును. సుమా

300 మెట్లు దిగవలెను. అచ్చటినుండి సైగీరియాలో చిత్రముల చూడబోయితిమి. ఇచ్చట 5, 6 అతి పురాతనశిల్పములు కలవు. ఇవి అజంతాశిల్పాలను పోలియున్నవి. అట నుండి 150 మైళ్ళు తూర్పున ఉన్న బాటికాలా పట్టణము వెళ్ళితిమి. బాటికాలాలో శ్రీరామకృష్ణమిషనువారు పెక్కు బడులను అనాథాశ్రమమునుకూడ నడపుచున్నారు. బాటికాలా నుండి 150 మైళ్ళదూరము త్రిన్కోవాసి ప్రసిద్ధ ఓడరేవు కలదు. త్రిన్కోవాన్కోవానీలోనే శ్రీరామకృష్ణమిషను హిందూకాలేజి కలదు. ఈపట్టణముననే సుప్రసిద్ధమగు కోణేశ్వరాలయము కలదు. కోణేశ్వరాలయమును దర్శించుకొనిన పిదప, అచ్చటినుండి మూడుమైళ్ళలో కల సప్త ఉష్ణకుండముల చూడ బోయితిమి. ఈస ప్తకుండములలో స్నానముచేయుటకై ప్రతిదినము అసంఖ్యప్రజలు వత్తురు. ఇచ్చటి నుండి జాఫ్నా పట్టణము 150 మైళ్ళలో, ద్వీపపు ఉత్తర సరిహద్దున కలదు. జాఫ్నా జనసంఖ్య సుమారు ఒకలక్ష. ఇచ్చట హిందువులు అధికము. ప్రజలు 95% అరవము మాట్లాడుదురు. జాఫ్నాలోకూడ రామకృష్ణమిషన్ వైద్యేశ్వరన్ కాలేజీ కలదు. జాఫ్నాలోకూడ ఒక సుబ్రహ్మణ్యాలయము కలదు. ఈ ఆలయములో కార్తికేయుని బంగారు బాణమును పూజింతురు.

జాఫ్నాలో రామకృష్ణమఠము స్థాపింపవలెనని పెక్కుభక్తుల కోర్కె కలదు. జాఫ్నాలో వివేకానందస్వామి నివసించిన గృహమును, హిందూకాలేజీలో వా రుపన్యసించిన హాలును చూచితిమి.

జాఫ్నాకు ఉత్తరమునను, తూర్పునను నాలుగైదు చిన్నచిన్నదీవులు కలవు. అవి సిలోన్ ప్రభుత్వమునకు చేరినవే.

జాఫ్నానుండి బయలుదేరి 180 మైళ్ళ దూరములో ఉన్న బౌద్ధక్షేత్రమగు అనూరాధపురముచేరి, బోధివృక్షము, గగనచుంబియగు బౌద్ధస్తూపము, బౌద్ధరాజులకోటశిథిలములు మున్నగునవన్నియు చూచుకొని 72 మైళ్ళలో కల కొలంబో చేరితిమి. కొలంబో రామకృష్ణాశ్రమమున ఒకదినము విశ్రాంతితీసికొనిన పిదప బయలుదేరి రామేశ్వరముమీదుగా మద్రాసువచ్చి చేరితిమి.

అత్యంత మనోహరమగు సింహళద్వీపశోభ నా స్మృతిఫలకమున చిరస్థాయిగ ముద్రితమై నిల్చియున్నది.

సోదరి నివేదిత

బ్రహ్మచారిణి లలిత

స్త్రీలసముద్ధరణ చేయనిదే దేశము బాగుపడదని వివేకానందస్వామిజి దృఢనిశ్చయము. ఆయన పలుమార్లు ఇట్లు పల్కెను: ''స్త్రీల స్థితిగతులు చక్కచేయనిచో లోకశ్రేయమునకు అవకాశము కలుగనేరదు''. భారతదేశ పునరుద్ధరణము భారతీయనారీగణముపైనే ఆధారపడియున్నది. అందుచే స్వామిజీ స్త్రీజాతిశ్రేయమునకై ఎక్కువ ఆతురపడుచుండెను. ఆదినములలో స్వామిజీ ఉద్యమనిర్వహణకై యోగ్యురాలగు స్త్రీ హిందూదేశ

మున కానరాదామె. అట్టి తరుణముననే స్వామి దృష్టి సోదరి నివేదితపై పడెను. ఆమె కేవలము ధర్మపరాయణయే కాదు, అసమాన విద్యాపాండిత్యము, ధైర్యోత్సాహములు, కార్యకుశలతయు, దృఢమగు పట్టుదలయు, అన్నిటికన్న భారతదేశముపై ప్రీతియు ఆమెకుండెను. అందుచేతనే స్వామిజీ నివేదితకు ఇట్లు వ్రాసెను: "నా హిందూదేశ కార్యప్రణాళికలో నీవు ఘనతర కార్యము తప్పక చేయ కల్గుదువని నేనాశించుచున్నాను. హిందూదేశస్త్రీలకై ప్రస్తుతము కావలసినది సింహబలాన్వితయగు స్త్రీ కాని పురుషుడు కాదు". సోదరినివేదిత తనగురువుగారి ఈ పిలుపును ఆలకించి ___ ఆయన ఆశయమును తు.చ. తప్పక కార్యాచరణలో పెట్టి లోకమునకు చూపెను.

సోదరినివేదిత పూర్వనామము మార్గరెట్ ఎలిజబెత్ నోబుల్. క్రీ.శ. 1867 సం॥ అక్టోబరు 28 తేదీన ఉత్తర ఐర్లెండులో డంగనూన్ (Dungannon) పట్టణమున జన్మించెను. ఈ నోబుల్ కుటుంబమువారు అసలు స్కాట్లెండుకు చెందినవారు. ఐని ఐదుశతాబ్దములుగ వారు ఐర్లెండున వాస మేర్పఱచుకొనిరి. మార్గరెట్టుకు తాతవద్దనుండి దేశభక్తియు, తండ్రి వద్దనుండి ధార్మికబుద్ధియు సంక్రమించెను. ఈ రెంటి అద్భుతసమ్మిశ్రణము ఆమెజీవితమున కాన నగును.

శీలవతియు, ధర్మపరాయణయు అగు మేరీ హామ్లెట్టుకు మార్గరెట్టు ప్రథమ సంతానము. నిరపాయముగ శిశువు జన్మించినచో, ఆశిశువును దేవునికార్యమునకే సమర్పించుకొందునని మేరీ హామ్లెట్టు మ్రొక్కుకొనెను. జన్మించుటతోడనే, "ఈబిడ్డ లోకమునకు ఒకక్రొత్త వెలుగు తీసికొనివచ్చును" అని పెక్కురు పల్కిరి.

మార్గరెట్టుతండ్రి స్నేహితుడొకడు హిందూదేశమున క్రైస్తవమతప్రచారకుడుగ నుండి తిరిగివచ్చెను. అతడు బాలికయగు మార్గరెట్టును చూచినతోడనే ఇట్లు పల్కెను. "భారతదేశము ఈబిడ్డను ఒకదినము పిలిపించుకొనును."

మార్గరెట్టు కారణజన్మురాలు కావుననే, సర్వదా తాను జీవితములో ఒకమహత్తర కార్యము చేయవలసియున్న దని తలంచెడిది. క్రీ.శ. 1877 సం॥న మార్గరెట్టు పిత సామ్యుయల్నోబులు మరణించుటకుపూర్వము భార్యను పిలిచి ఇట్లు పల్కెను. "మార్గరెట్టు జీవితములో మహత్తరకార్యమునకై ఒక ఆహ్వానము రాగలదు ___ నీవు ఆమెకు అడ్డు తగులకుండుటయే కాక, సర్వవిధముల నీవు చేయూత నొసంగవలెను" అని ఆదేశించి కన్నులు మూసికొనెను. సామ్యుయల్నోబులు వచనములు అట్లే యథార్థములైనవి. వివేకానందస్వామి క్రీ.శ. 1896 జూను 7-వ తేదీన మార్గరెట్టుకు వ్రాసిన ఉత్తరమే ఆ ఆహ్వానము :— "...............* సంగ్రహముగా చెప్పినచో ___ మానవులకు వారి దైవత్వమునుగూర్చి చాటుచు, జీవితమున అనుక్షణమును దానిని వ్యక్తీకరించు విధానమును బోధించుటయే నాఆదర్శము. లోకము మూఢవిశ్వాసబద్ధమైయున్నది. హింసితులను - అంతకంటె విశేషముగ - హింసకులను చూచి నేను జాలిపడుదును. అజ్ఞానమే దుఃఖహేతు వని నాకు విస్పష్టముగా గాన్పించుచున్నది.......

* శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి 2-వ భాగము.

మహాధీరులు, మహావీరులు, ఉత్తమోత్తములు నగువారు బహుజనహితార్థము, బహుజన సుఖార్థము, స్వార్థత్యాగము చేయవలసియుందురు. చిరంతనప్రేమ సానుభూతులతోఁగూడిన వందలకొలది బుద్ధులు ఆవశ్యకమై యున్నారు.

లోకమందలి మతధర్మములు ప్రాణవిరహితములై పరిహాసాస్పదములై యున్నవి. లోకమునకు కావలసినది శీలము. స్వార్థరహితులై యుజ్వలప్రేమపూరితులగు వ్యక్తులు లోకమునకు కావలసియున్నారు. ఇట్టిప్రేమతో కూడిన ప్రతిపదమును వజ్రాయుధము.

నమ్ముము, నామాట. -లోకము నుద్ధరింప లూగించుశక్తి నీయందు అణగియున్నది.— ఇది మూఢవిశ్వాసము కాదు. నీవంటివారు ఇతరులును వెలువడుదురని నానమ్మకము, నిశ్చయము. మనకు కావలసినవి సాహసవాక్కులు, సాహసోజ్వలకార్యములు. ఓ మహాత్ములారా, లెండు, లెండు! లోకము దుఃఖానలసంతప్తమగుచున్నది. మీరింకను నిద్రపోగలరా?...''

నివేదిత క్రీ.శ. 1895 నవంబరు నెలలో ఒక ఆదివారము అపరాహ్ణమున, అసమాన సాహసవంతుడును, మహాపురుషుడును అగు శ్రీవివేకానందస్వామిని మొట్టమొదటిసారి, ఇంగ్లండులో దర్శించినది. ఆనాటినుండియే ఆమె ఈఅజ్ఞాతాహ్వానమునకై వేచియుండినది. కాలాంతరమున ఆమెయే ఇట్లు వ్రాసినది: ''.........ఆసమయమున స్వామిజీ లండనురాకున్న యెడల నాజీవితము నిరర్థకమైయుండియుండెడిది. ఎందుచేత ననగా నేను సర్వదా ఏదో ఒక పిలుపుకై ఆతురపడుచుంటిని. నాకు ఒకపిలుపు వచ్చు నని పలుమార్లు చెప్పబడియుండినది. అట్లే సత్యమైనది.''

ధర్మముపేరటను, మానవునిలో అంతర్నిహితమైన దేవత్వప్రకటనకును, పృథ్వియందలి నరనారీహితార్థమై స్వామిజీ పిలుపును, మార్గరెట్టు హృదయపూర్వకముగ అనుమోదించెను. ఆమె వ్యక్తిగతకష్టములను, విఘ్నబాధల నెల్లఒకవైపునకు త్రోసిపుచ్చి, త్యాగ, కరుణా, ప్రేమమూర్తియగు స్వామిజీవద్ద ఆత్మబలిదానము చేసికొన్నది. ఆమె ఏదినమున స్వామిజీకార్యమునకై జీవితమును ధారవోయ నిశ్చయించుకొనెనో, ఆదినము నుండియే ఆమె భారతదేశప్రయాణమునకై ఆతురపడజొచ్చెను. క్రీ.శ. 1897, జూలై 29-వ తేదీని స్వామిజీ వ్రాసిన ఉత్తరము చూచుకొని ఆమె హిందూదేశయాత్రసాగించెను. క్రీ.శ. 1897 జూలై 29-వ తేదీ లేఖ ''...... ''భారతదేశమునకు వచ్చి స్వయముగా విషయములను పరిశీలించుటకై నీవు నిశ్చయించుకొన్నట్లు... వద్దనుండి నిన్న నాకొక లేఖ వచ్చినది...

మనఃపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను — భారతదేశాభ్యుదయార్థము నీవు చేయవలయు కృషి కెంతయో సదవకాశము కలదని నా నమ్మకము. కావలసిన వ్యక్తి పురుషుడు కాడు, స్త్రీ; సింహబలసాహసాన్వితురాలగు స్త్రీ; ముఖ్యముగా, స్త్రీలే హిందూదేశాభ్యుదయార్థము కృషిచేయవలసియున్నది. హిందూదేశ మింకను మహాస్త్రీలను వెలువడచేయజాలదు. భారతమాత వారిని విదేశములనుండి కైకొని 'దత్తతచేసికొనవలసి యున్నది.' నీ విద్యాబుద్ధులు భావసంశుద్ధి, అఖండప్రేమానురాగములు, అన్నిటికంటెను నీమన స్తత్త్వము- ఇవన్నియు నిన్నిపుడు సరిగా మాకు కావలసినవ్యక్తి నొనరించుచున్నవి.

ఐనను చిక్కులు అనేకములు కలవు. ఇచ్చటి జనుల దుఃస్థితి, మూఢవిశ్వాసములు, దాస్యమును, ఇట్టి వని ఊహింపజాలవు. ఇక జాతివిషయకమగు విచిత్రభేదభావముతో కానిమ్ము, భయముచే కానిమ్ము, ద్వేషముచే కానిమ్ము, తెల్లవా రనిన ఏవగించుకొనుచు ఇచ్చట మసలు అనాగరిక స్త్రీపురుషుల నడుమ నీవు మనవలసియుందువు. దీనికి తోడు తెల్లవారు నిన్ను కేవల విపరీతవ్యక్తిగా తలపోయుచుందురు; నీ ప్రతిచలనమును అనుమానముతో పరిశీలించుచుందురు.

తరువాత ఇచ్చటి శీతోష్ణస్థితి ప్రచండము. పలుతావులలో మాశీతకాలము మీవేసవిని పోలియుండును.

ఐరోపాదేశీయసౌఖ్యముగాని, సదుపాయముకాని, ఇచటి పట్టణములను దాటినచో మచ్చునకైనను గానరాదు. వీనిని గణింపక కార్యాంగణమున ప్రవేశింప సాహసించితివా నీకు మా స్వాగతము, మనఃపూర్వకస్వాగతము. నేనో యనిన ఇచ్చట కాని మఱెచ్చటనైన కానిమ్ము అనామధేయుడను; కాని నాకేమాత్రము పరపతి అనునదియున్నను దానిని నీసేవకై వినియోగింతును.

ఈయుద్యమమున దిగుటకు ముందు నీవు బాగుగా ఆలోచింపవలయును............ మఱొక హెచ్చరిక – నీవు స్వశక్తిపైనే నిర్భరపడవలయును.— అనేకులతో తగుమాత్రము దూరముననే మైత్రికలిగియుండుట మేలు, స్వశక్తిపై నిర్భరపడువారి కంతయు సక్రమముగనే నడచును .....''

(సశేషము)

తిరస్కృతరాజాశ్రయులు - మహోజ్జ్వల సారస్వత నిర్మాతలు :

శ్రీమద్వేదాంత దేశికులు

విద్వాన్ శిరోమణి శ్రీ వాదారి శ్రీనివాసశర్మగారు

అన్నమయ్యకుఁ దర్వాత రాజాశ్రయమును నిరాకరించిన వాఙ్మయోపాసకులు శ్రీమద్వేదాంతదేశికులు. వైష్ణవసంప్రదాయమున నూతనమగు 'వడగల' సంప్రదాయమును నెలకొల్పిన మనీషి యితఁడు. శ్రీ వేదాంతదేశికులు రామానుజులకుఁ తరువాత రామానుజు లంతటివారు.

వేదాంతదేశికుల వాస్తవనామధేయము వేంకటనాథుఁడు. వారితండ్రి అనంతసూరి; తల్లి తోతారమ్మ. అనంతసూరి కాంచీనగరమున వేలాది శిష్యులకు విద్యాదానము చేసిన మహనీయుఁడు. కాంచీనగర సమీపమునఁ గల 'తూప్పుల్' అను గ్రామము వారి జన్మస్థానము.

కాంచీనగర మానాడు సరస్వతీవిహార భూమి. సమస్తశాస్త్ర వ్యాసంగముల కాధార భూమి. ఆయూర నెన్నియో పాఠశాలలు నెలకొని దేశదేశములనుండి యేతెంచు జిజ్ఞాసువులకు విద్యాదానము చేయుచుండెను. వేంకటనాథుఁడు కాంచీనగరమందు తన మేనమామయగు ఆత్రేయనారాయణులకడ విద్యాభ్యాసము సాగించెను. మాధవ విద్యారణ్యులు వారి సహాధ్యాయులు.

వేదాంతదేశికుడు చిన్నతనమునుండియే మహాప్రతిభాశాలియని పేరు గాంచెను. శాస్త్రరహస్యము లెల్లవేళల నాతని కొననాలుకపై తాండవమాడుచుండును. సరస్వతి యాతఁడు పిలిచినపు డెల్ల 'ఓ' యని వచ్చును. ఇరువదేండ్ల ప్రాయమునకే దేశికుల కీర్తి విద్వాంసులకెల్ల శిరోధార్య మయ్యెను.

వేదాంతదేశికుడు వేదవేదాంగపారంగతుఁడు. సాహిత్యవిశారదుఁడు. కవితాకళానిధి. ఈతని కవిత్వపటుత్వమహత్త్వములఁ గూర్చి విని ఎందఱో విద్వత్తల్లజు లితనితో వాదింపవచ్చి యోడిపోయెడివారు. వారి యెదుట నిలబడి వాదముసేయ గుండెధైర్యముగల పండితుఁ డాకాలమున భారతదేశమున లేకపోయెను. కలమెత్తి కవిత సాగించుటయందును, వాక్యార్థములు చేసి తర్కపటిమతోఁ బ్రతివాదుల నోడించుటయందును దేశికులకు దేశికులే సాటి. దేశికు లంతటి యుద్దండ పండిత సార్వభౌములు కావుననే విద్వాంసు లీయన కేకగ్రీవముగా 'కవితార్కికసింహము' లని బిరుద మిచ్చిరి.

వేదాంతదేశికులు వరదరాజ భక్తులు. వారెంతటి భక్తులో అంతటి విరక్తులుగూడ. శ్రీరంగములోను, కాంచీనగరమందలి హస్తిశైలాగ్రమందును వెలసిన రంగనాథుఁడే— వరదరాజస్వామియే — వారికి రాజాధిరాజు. తత్త్వోపజీవియై జీవితమును గడపుటయే ఆయన జీవితపరమోద్దేశ్యము. భక్తాగ్రగణ్యులకు సాధారణముగా నుండెడు దారిద్ర్యము వారిని గూడ వదలిపెట్టలేదు. వారు దారిద్ర్యమునకేనాడును వగచి యెఱుగరు. జీవితపరమార్థమును గ్రహించిన భక్తశిరోమణులగు శ్రీదేశికులు భగవదాశ్రయమును వదలి మఱియొకరిని ఆశ్రయింపఁ దలపలేదు.

విజయనగర సామ్రాజ్య నిర్మాతలగు శ్రీ మాధవ విద్యారణ్యులు వేదాంతదేశికులకు సహాధ్యాయి. మహాతపస్వులుకూడ. వారు సన్న్యాసమును గ్రహించి తమతపశ్శక్తిచేతను, పాండిత్యబలముచేతను విజయనగరరాజులకుఁ గులగురువులైరి. వారు వేదాంత దేశికుల వాదనైపుణ్యమును, కవితాసంపదను చక్కఁగ నెఱిఁగియుండిరి. కావున వేదాంతదేశికులకు విజయనగరరాజుల దర్శనము చేయించి, వారికడ ఆస్థానపండితపదవి నిప్పించి వారి దారిద్ర్యమును రూపుమాపఁ దలచినారు. విద్యానగరమునకు రావలసినదిగా శిష్యుల మూలమున వేదాంతదేశికులకు వర్తమాన మంపిరి. విద్యారణ్యుల సందేశము గల తాళపత్రమును జూచి వేదాంతదేశికులు నవ్వుకొన్నారు కాని విద్యారణ్యులయందు వారికి గౌరవముమెండు. అందుచే నొకకమ్మను శ్లోకబద్ధముగ వ్రాసి శిష్యులచేతి కిచ్చిరి. ఆ కమ్మయం దైదు శ్లోకము లుండెను. వాటికి 'వైరాగ్యపంచక' మని పేరు. వైష్ణవులలో వైరాగ్యపంచకమునకు మంచి ప్రచారము కలదు. అందలి భావములు మిగుల గంభీరములైనవి. వాని భావమిది—

"ఈ విశాలవిశ్వము అనంతమైనది. అందులో ఎన్నో గోళములుగలవు. వానిలో భూగోళ మేపాటిది? దానిలో నొకమూలమాత్రమే రాజులు పాలింతురు. ఆ కొద్దిపాటియధికారమునకే క్రిందుమీదులుగానక వ్యవహరించుచు రాజులు పొగరుబోతులై యుందురు. ఆ రాజులొక వేళ దానమిచ్చినను ఎంతమాత్ర మిత్తురు? నేను నమ్మిన హస్తిశైలాధిపతి సకలచరాచర ప్రపంచసార్వభౌముఁడు. అతనికిఁ బూర్వము కుచేలుఁడు పిడికె డటుకుల నీయఁగా నంతమాత్రమునకే తృప్తిపడి నాదైవమతని కష్టైశ్వర్యముల నొసఁగి కుబేరుని గావించెను. నేను నమ్మిన దైవము వరదరాజస్వామి యౌదార్య మట్టిది. నాకుఁ బిత్రార్జితమేమియు లేదు. నేనేమియు సంపాదింపలేదు. కాని నాకేమికొదువ? మా తాత ముత్తాతలనాటి యాస్తి వరదరాజస్వామి హస్తిశైలమం దధిష్ఠించి యున్నాడు. అదియే నాకుఁ జాలును. నాకు రాజాశ్రయ మక్కఱలే" దనెను.

శిష్యు లీజాబును విద్యారణ్యులకు జూపిరి. గుణగ్రాహులగు విద్యారణ్యు లీజవాబు విని ఎంతయో హర్షించినారు. ఇట్లు శ్రీమద్వేదాంత దేశికులు కలసివచ్చిన రాజాశ్రయమును చేతులార వదలుకొన్నారు.

కవితాసంపత్తిలో శ్రీమద్వేదాంత దేశికులు కవికులగురువగు కాళిదాసునకుఁ దర్వాత అంతవారుగాఁ బేర్కొనఁ దగిన కవిపుంగవులు. కాళిదాసు రఘువంశమహాకావ్యమునకు దీటుగా యాదవాభ్యుదయకావ్యమును, మేఘసందేశమునకుసమముగా హంససందేశమును, శ్రీకృష్ణమిశ్రుని ప్రబోధచంద్రోదయమునకుఁ బ్రతిద్వంద్విగా సంకల్పసూర్యోదయమును రచియించుటయేగాక పాదుకాసహస్రము, తత్త్వముక్తాకలాపము, న్యాయసిద్ధాంజనము, రహస్యత్రయసారము మొదలగు శాస్త్రగ్రంథములనుగూడ రచించెను. విశిష్టాద్వైతమతవ్యాప్తికిగాను వీరు పెక్కు గ్రంథములనురచియించుటచే వేదాంతదేశికులనియు, వేదాంతాచార్యులనియుఁ బేరు పొందిరి.

సర్వజ్ఞసింహభూపాలుని ప్రోత్సాహముచే నితఁడు 'సుభాషితనీవి' యను నీతిశాస్త్రగ్రంథమునుగూడ రచియించెను. అందులో నీతని లౌకికప్రతిభ యుట్టిపడుచుండును.

శాస్త్రములలో నుద్దండుఁడై, కవితలో నప్రతిమానుఁడైన నితనితో వాదింప డిండిమకవిసార్వభౌముఁడు రాగా నతనిని వినయమున నెదిరించినాడు. ఎంతటివానినైనను యుక్తిప్రయుక్తులతో నిలువునఁ గూల్చివేయఁగలశక్తి వేదాంతదేశికుల కప్రయత్నముగవచ్చినది.

డిండిముఁడు గొప్ప కవీశ్వరుఁడు. శాస్త్రవ్యాసంగపారీణుఁడు. పెక్కు రాజాస్థానములలో నాతని నోడింపఁగలవా రెవ్వరును లేక పోయిరి. సాటిలేని విజయగర్వమునఁ బొంగుచు వచ్చి శ్రీరంగముననున్న వేదాంతదేశికులతో వాదమునకుఁ దలపడెను. డిండిమకవి వేదాంతదేశికులను లెక్కింపక—

సర్వాణ్యరణ్యా న్యతివిషమలతా
గుల్మదుర్గాణి సద్యః
ప్రాప్తం మాం ఫక్కణాన్తం బత భషకతతి
ర్బుక్కణై ర్ధిక్కరోతి
లజ్జన్తే హన్త మేనాం మదకరటిఘటా
కుంభపీఠీవిపాట

క్రీడాధౌరేయధారా మమ ఖలు నఖరాః
కిం కరోమి? క్వ యామి? ॥
ప్రాజ్ఞానామేవ రాజ్ఞాం సదసి న సహతే
జల్ప మల్పేతరేషాం
క్షుద్రేష్వాక్షేపముద్రాం న ఖలు గణయతే
డిండిమ స్సార్వభౌమః
భాకుర్వ ద్యేకకుక్షింభరిషు భయభర
భ్రాన్త భోగీన్ద్ర సుభ్రూ
భ్రూణభ్రంశీ కిమంభః ఫణిషు పతగరాట్
సంభ్రమీ బంభ్రమీతి ॥

అని ఆక్షేపించినారు. కాని వేదాంతదేశికులు దాని కిట్లు సమాధానము చెప్పినారు—

స్పర్ధన్తాం సహజం ను కుఞ్జరతయా
దిక్కుఞ్జరైః కుఞ్జరా
గ్రామ్యా వా వనవాసినో మదజల
ప్రస్విన్న గండస్థలాః
ఆః కాలస్య విపర్యయం శృణు సఖే
ప్రాచీన పల్లీమలా
స్వాదస్నిగ్ధ కపోలభిత్తి రధమః
కాలోఽపి సంస్పర్ధతే ॥

ఇరువురకు వాదోపవాదములు సాగినవి. డిండిముఁడిచ్చిన వేయి జటిలసమస్యలకు దేశికు లవలీలగా సమాధాన మొసఁగినారు. కొంచె మైనను తొణకలేదు. కవిత్వమం దిరువురును పోటీపడిరి. శ్రీరంగనాథుల పాదుకలపై ఒక రాత్రిలోపల వేయిపద్యములు వ్రాయవలె నని విషయము నిర్ణయ మయ్యెను. భగవంతుని చెప్పులపై వేయి భావములు చెప్పుట యన్న సామాన్యవిషయముగాదు. అందును ఒక రాత్రిలోపల నది యెట్లు వీలగును? దేశికు లందులకును సిద్ధమైనారు. దీనితో దేశికుల ఆటఁ గట్టవచ్చునని నిశ్చయించి డిండిముఁడు రాత్రియంతయుఁ గూర్చుండి యాఱువందల శ్లోకములను మాత్రమే తయారుచేయఁ గలిగి నాడు. వేదాంతదేశికులు రాత్రియంతయు నేమియు నెఱుఁగనివానివలె నిదురించిరి. వారి శిష్యుల యాందోళన అంతకంత కెక్కువ కాఁ జొచ్చెను. తెల్లవారుసరి కందఱును శ్రీరంగ నాథుల దేవళమునఁ గొలువు చేరిరి. దేశికులు వేకువన లేచి కాల్యకృత్యములు యథావిధిగ నిర్వర్తించి హయగ్రీవమంత్రమును జపించి సభకు వచ్చి కూర్చుండినారు. నిమీలిత నేత్రుఁడై శిష్యులనుగాంచి 'వ్రాసికొం' డని నాడు. నోటినుండి యప్రయత్నముగా ననర్గళ ధారతో శ్లోకము లొకటివెంబడి ఒకటిగాఁ బదులు వందలు నిర్గమించుచున్నవి. సాయం కాల మగుసరికి వేయి శ్లోకములు పూర్తి యయ్యెను. డిండిమ కవీంద్రుఁడు ఆఱువంద లకుఁ బైన చెప్పలేకపోయెను. ఆఱువందలు మాత్రమే చెప్పఁగలిగెను. అటుపై నతని కేమియు గోచరింపలేదు.

కవితాస్పర్ధయందు డిండిమకవి యోడిపోయి నట్లును, శ్రీమద్వేదాంతదేశికులు జయించి నట్లును ప్రకటింపఁబడెను. డిండిముఁ డవమాన భారముచే నవనతముఖుఁడై కన్నీరు పెట్టుటను జూచి వేదాంతదేశికులు ఆఱువందలశ్లోకముల లోని భావగరిమను మెచ్చుకొని, తన సహస్ర శ్లోకముల కన్నను డిండిముని శ్లోకములు రస వంతము లనియు, సర్వశ్రేష్ఠము లనియుఁబలికి అతని నూరడించినారు. వేదాంతదేశికుల విన యౌదార్యము లట్టివి. డిండిముఁడు శ్రీమ ద్వేదాంతదేశికులను బొగడుచు—

ఘోటీ ఘాటీ కఠోర స్ఫుట వికటకథా
టోప వాచాట కోటీ
కోటీ రాఘాట పేటీ పుటఘటిత మణీ
సంఘ సంఘట్టితాఙ్ఘ్రిః
కుర్వన్ స గర్వం జయతి కవిత తేః
సర్వతంత్ర స్వతంత్రః
వేదాంతాచార్యవర్యో విఘటిత జడధీ
సఙ్కటో వేఙ్కటేశః ॥

అన్నాడు వేదాంత దేశికుల కవిత్వము చాల ప్రౌఢ మయినది. వారు తమ జీవితమున నూట యెన్మిది గ్రంథములు రచియించి గొప్ప సారస్వతమును మనకుఁ బ్రసాదించిరి.

శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస విలాసము

మూలమ్ :
శ్రీశ్రీ చిద్ఘనానందగిరిస్వాములవారు

తాత్పర్యకాదంబిని :
శ్రీ శ్రీధరబాబు

(గతసంచిక తరువాయి)

106. ఆసీచ్ఛ్రీరామకృష్ణ స్స
భక్తిసాధన సిద్ధిమాన్ ।
శ్రీగురుః శఙ్కరాచార్యో
జన్మ నోభయసిద్ధిమాన్ ॥

శ్రీరామకృష్ణునకు భక్తిసాధనలో సిద్ధి అందినది. జగద్గురువులైన శంకరాచార్యుల వారు పుట్టుకతోనే భక్తిజ్ఞానములలో సిద్ధులైనారు.

107. మహాభక్త్యా తయా తుష్టా
దేవీ ప్రత్యక్ష మాగతా ।
రామకృష్ణే చ తత్ప్రాహ
నిష్కామ భక్తిసాగరమ్ ॥

అట్టి మహత్తరభక్తికి సంతుష్టురాలై దేవి ప్రత్యక్షమైనది. ఆ నిష్కామభక్తిసాగరునితో ఆమె ఇట్లనినది.

108. అర్ధ మన్న మ్మయా భుక్తం
రామకృష్ణ తదర్ధకమ్ ।
త్వయా నివేదిత మ్భుక్త్వా
మోక్షలాభాయ మాశుచః ॥

'నివేదనలో సగ మన్నమును నేను స్వీకరించితిని : దుఃఖపడకుము. మోక్షప్రాప్తికై మిగిలినది నీ కుంచితిని'.

109. ప్రాప్తే కాలే తు వాసన్తే
నిష్పత్రో ఽశ్వత్థభూరుహః
యథా పల్లవతత్రైః స
ననన్ద పరముత్సుక

వసంతకాలము రాగానే ఆకులులేని అశ్వత్థవృక్షము ఎట్లు చిగురుటాకులు తొడుగునో, అట్లే భగవతీదర్శనభాగ్యమునకు ఉత్సాహసంభరితుడై రామకృష్ణుడు సంబరపడెను.

110. మహాశిషా మహాదేవ్యాః
సుఖే గ త్వామ్బికాలయమ్ ।
అపసృత్య కవాటం స
దదర్శార్ధ న్నివేదితమ్ ॥

అతడు మహాదేవీ మందిరకవాటములు ఆనందముతో తెరవగనే, నివేదితములోసగము ఆరగింపబడి యుండుట కనిపించినది.

111. ఆనన్దతున్దిలో లాస్య
ఇచ్ఛాకార పులకోద్గమః ।
స భక్త్యా భక్షయామాస
దేవ్యుచ్ఛిష్టం సుధాత్మకమ్ ॥

పులకితగాత్రుడై ఆనందనృత్యము చేసి, భక్తితో అమృతమయమగు దేవీఉచ్ఛిష్టమును స్వీకరించినాడు.

112. ధన్యో భవామి మాత త్వ
దుచ్ఛిష్టభోజనా దహమ్ ।
మాతః స్వత్తః పర న్దైవ
న్న జానే పరమేశ్వరి ॥

'అమ్మా, నీవు భుజింపగా మిగిలిన ఈ నివేదనను స్వీకరించి ధన్యుడనైనాను. తల్లీ, పరమేశ్వరీ, నీకన్న పరమైన దైవమును నే నెఱుగను.

113. శాస్త్రాణి తారయేయు ర్వా
నుత్తమా నధికారిణః ।
శాస్త్ర ముచ్ఛిష్ట మే వాత్ర
మహర్షీణా మ్మహాత్మనామ్ ॥

శాస్త్రములు ఉత్తమాధికారులను తరింపజేయును. ఆశాస్త్రములుకూడ మహర్షుల, మహాత్ముల ఉచ్ఛిష్టములే కదా.

114. అభుఞ్జ మహముచ్ఛిష్ట
మద్య చిన్మాతు రేవ తే ।
భవామి చిత్సుఖీ మాతః
కాలాతీతః సనాతనః ॥

కాలాతీత అనాదితత్త్వమగు, జ్ఞానస్వరూపిణివగు నీవు ఎంగిలిచేసి మిగిల్చిన ఆహారమునే నేను స్వీకరించి చిదానందుడనైతిని.

115. జ్ఞాన మన్న మ్పరోచ్ఛిష్ట
న్నాహ మ్భుఞ్జామి కాలికే ।
తావక మ్భక్తివైరాగ్య
పక్వ మ్భుఞ్జే దయామయీ ॥

కాళికా, పరానుభవరూపమగు శాస్త్రజ్ఞానమనెడు ఉచ్ఛిష్టమును నేను భుజింపను. దయామయీ, నేనుభుజించునది భక్తివైరాగ్య పక్వమైన అన్నము.

116. దేహాభిమాన విధ్వంస
ఙ్కృత్వా వృత్తివినాశనమ్ ।
యే సన్తో మోక్ష మిచ్ఛన్తో
యాన్తు భక్తిపథా సుఖమ్ ॥

దేహాభిమాన విధ్వంసము చేసి, చిత్తవృత్తులను నిరోధించి, మోక్షమిచ్ఛించు సజ్జనులు సుఖమయమగు భక్తిమార్గమును అవలంబింతురు.

117. నిర్మానమోహా స్తన్మార్గ
మ్మానమోహా న యాన్తి యే ।
జ్ఞానం హి కేవలం సాధ్య
మ్భక్తి ర్ద్వాభ్యా సమఞ్చిత ॥

భక్తిపథము మానమోహావిరహితము. అభిమానమోహసంయుతులు దానిపై నడువ

జాలరు. జ్ఞానము కేవలము సాధ్యభక్తి. భక్తి సాధనసాధ్యముల రెంటియందును ఇమిడి యుండును.

118. భర్తార ధ్యాయమానా యా
యథా సాధ్వీ నిరన్తరమ్ ।
సిద్ధా భవతు తద్రూపే
రామకృష్ణో ఽప్యభూత్తథా ॥

సాధ్వి సర్వకాలసర్వావస్థలలోను తనవిభుని ధ్యానములో ఎట్లు నిమగ్నురాలై యుండునో, అట్లే రామకృష్ణుడుకూడ జగన్మాతృభక్తిలో సిద్ధుడైనాడు.

119. తథాపి సగుణబ్రహ్మ
బ్రహ్మానన్ద నిమగ్నకః ।
నిర్వికల్ప సుఖాయైవ
ప్రీణాతి స్మ మహేశ్వరీమ్ ॥

అట్లు సగుణబ్రహ్మానందములో నతడు మునిగినప్పటికిని, నిర్వికల్పసుఖమునే అతడాస్వాదింపకోరెను.

120. పాతఞ్జలే నిరుక్తం య
త్సమ్ప్రజ్ఞాత సమాధిజమ్ ।
బ్రహ్మానన్ద మ్పరమ్ప్రాప
రామకృష్ణో ఽతిపావనః ॥

పతంజలి యోగశాస్త్రమున చెప్పబడిన సంప్రజ్ఞాత సమాధిగత బ్రహ్మానందమును పావనచరితుడగు రామకృష్ణుడు పొందినాడు.

121. దక్షిణా కాళికామ్బయా
ధ్యానశ్లోకే యదీరితమ్ ।
తద్రూప న్తస్య భక్తస్య
భ్రూమధ్యే పశ్యతి స్మ సః ॥

ఆభక్తుడు దక్షిణేశ్వరీ స్తవములలో అభివర్ణించిన రూపమునే భ్రూమధ్యమున నిలిపినాడు.

122. నిద్రాలు రివ సస్వామీ
సర్వదా నిర్వికల్పకమ్ ।
భుఙ్జతి స్మ సుఖం రామే
యథా సీతా పతివ్రతా ॥

నిద్రాగతుడై నిద్రాసుఖము ననుభవించువానివలె, ఎల్లప్పుడు సీతాపతివ్రత అనుభవించిన రామమూర్తిభావనానందమువలె సంకల్ప వికల్పరహితమగు సుఖము నతడనుభవించెను.

123. ద్వైతానన్దే విరక్తో ఽభూ
దద్వైత సుఖవాఞ్ఛయా
తదా కశ్చి న్మహాయోగీ
తత్రాగత్య దదర్శ తమ్ ॥

అద్వైతస్థితి దృష్టిలో నుండుటవల ద్వైతానందముపై నతనికి విరక్తి జనించినది.

124. యో యయా హఠయోగేన
నిర్వికల్పం సుఖమ్ చిరమ్ ।
స యోగీ రామకృష్ణాయ
చోపదేష్టా భవ త్తతః ॥

షట్కర్మలతో కూడిన హఠయోగ సాధనల సిద్ధి గాంచి, చిరకాలము నిర్వికల్పానుభూతిపొందిన ఒకానొక యోగి రామకృష్ణునకు ఈవిషయమున ఉపదేశకు డయ్యెను.

వార్తలు, విశేషాలు

శ్రీవివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవములు

రామేశ్వరాలయము

సుప్రసిద్ధమైన ఈ దేవాలయమును శ్రీవివేకానందస్వామి రెండుపర్యాయములు దర్శించినారు. అజ్ఞాత పరివ్రాజకసన్న్యాసిగా తిరిగి తిరిగి అలసిపోయిన కాళ్లతో బడలికతో 1892 లో ఒకసారిదర్శించారు. రెండవసారి దర్శించినది 1897 జనవరి 27-వ తేదీ. రెండవసారి స్వామీజీ రామనాథపురమహారాజుగారగు కీర్తిశేషులు భాస్కరసేతుపతిగారికి అతిథిగా వచ్చినారు. రామమందిరమను పేరుగల తీర్థసంవాసుల విడిదిలో బసచేసినారు. ఆలయమున సమావేశమైన సభలో స్వామీజీ ఉపన్యసించినారు. ఆస్మృతిని కొనియాడుటకై ఆదేవస్థానాధికారులు 1963 సెప్టెంబరు 28-వ తేదీనాడు స్వామీజీ శతతమజయంతిమహోత్సవము జరిపినారు. కార్యక్రమములోని ప్రత్యేకాంశములు. (1) రామనాథస్వామి గుడిలో ప్రత్యేకపూజ (2) ప్రత్యేకమైన పందిరిలో శ్రీరామకృష్ణసంస్థీయులైన స్వాములు శ్రీరామకృష్ణునకు కావించిన ఆరాధనము. (3) గుడిలో శ్రీవివేకానందస్వామి కావించిన ఉపన్యాసమును ఆంగ్లమునను తమిళమునను స్వామీజీ స్వదస్తూరిని శిలలపై చెక్కించి వానిని భారతరాష్ట్రపతి డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారు ఆవిష్కరించుట (స్వామిజీ ఉపన్యసించినచోటనే ఈశాసనములు అమర్చబడియున్నవి). (4) డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారి ఆధ్యక్షమున పౌరమహాసభ. (5) స్వామి వివేకానందశతవార్షికోత్సవ సంచికను మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎమ్. భక్తవత్సలంగారు ఆవిష్కరించుట. (6) దరిద్రనారాయణసంతర్పణము. (7) మదరాసుశ్రీరామకృష్ణమిషను హైస్కూలు ఉపాధ్యాయులైన శ్రీమంత్రంగారు ఏర్పఱచిన స్వామీజీ చిత్రపటముల ఉపదేశోదాహరణముల ప్రదర్శనము. (8) శ్రీరామకృష్ణజీవితచరిత్రచలనచిత్రప్రదర్శనము. శ్రీభాస్కర సేతుపతి వంశీయులును గుడిధర్మకర్తల పరిషత్తుకు అధ్యక్షులును అగు శ్రీషణ్ముఖరాజేశ్వరసేతుపతిగారు ఈఉత్సవములందు అత్యంత శ్రద్ధోత్సాహములతో పాల్గొనిరి. ముఖ్యమంత్రి పూజ్యశ్రీ ఎమ్. భక్తవత్సలంగారును శ్రీ సర్వజ్ఞానందస్వాములును ఉపన్యాసములు కావించిరి. ఆసదస్సునకు విచ్చేసిన ప్రముఖులలో మద్రాసు గవర్నరు శ్రీ విష్ణురామ్ మేధిగా రొకరు.

గ్రంథపరిచయం

[సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

నవవిధ భక్తులు

కర్త : శ్రీకుందుర్తి వేంకటనరసయ్య. ప్రకాశకులు : శ్రీరామశరణ మందిరము, బుద్ధాం, నామప్రయాగ. (వయా) చందోలు, గుంటూరు జిల్లా. ఖరీదు : 2-50 న.పై.

సామాన్యంగా బజారులో పడిన గొప్ప మాటలలో – 'భక్తి, భక్తుడు' అనునవి రెండువి. పుణ్యభూమియైన భారతవర్షంలో, మన పూర్వులు కష్టపడి, తదేకతానులై సాధించినదీ, మనకు ఆస్తిగానిచ్చినదీ అనల్పము. మనము వాటిని బజారుమాటలగుంపులో చేర్చి, ఉప్పు పత్రికిం గూడ వాటిని వాడి, తేలికపరచుకొను చున్నాము.

అహంకారమమకారములను వీడి, ధ్యాననిష్ఠులైన, వారుమునులు తత్వమును చూచారు. ''తే ధ్యానయోగానుగతా అపశ్యన్'' అట్టి మహనీయులు, జీవితపరిణతిని, జీవితపరమార్థమును - వివరముగా చెప్పారు. జీవితపరమార్థమైన అమృతత్వము (దేహంతో సంబంధం తొలగడం కాదు, చివరిచావు. అనగా, తిలేషు తైలంవలె మహాజ్యోతిలో కలిసిపోవడం) ను పొందుటకు—చెప్పిన సాధనజ్ఞానం. జ్ఞానా దేవతు కైవల్యం.

ఆ జ్ఞానం అంత తేలికగా వచ్చేదికాదు. 'న కర్మణా న ప్రజయాధనేన, త్యాగేనైకే అమృతత్వం' అని శ్రుతులు. జ్ఞానసాధనకైన మార్గాలలో భక్తిగొప్పది. భక్తిర్జ్ఞానాయకల్పతే. ఆభక్తి అన్నదికూడా సర్వాన్నీ 'నేతినేతి'గా త్రోసిపుచ్చి, దైవాన్ని ప్రేమించడం 'సా పరానురక్తి రీశ్వరే'.

ఇట్టి మహత్తుగల విషయాన్ని తెలిసీ తెలియక, బజారున పడవేసుకోడం అంత గొప్పది కాదు.

శ్రద్ధాసక్తులతో గౌరవప్రపత్తులతో ఉచ్చరింపతగిన మాటలలోనిది భక్తి.

అట్టి భక్తిని, శాస్త్రీయంగా తఱచిచూచిన పెద్దలు, భక్తి [illegible] చ్చి చెప్పారు.

శ్రవణ, కీర్తన, స్మరణ, పాదసేవన, అర్చన, వందన, దాస్య, సఖ్య, ఆత్మనివేదనములను పేర్లుగల తొమ్మిది విభాగాలు. వీటిని—సొంతముగా తెలిసి, సొంతముచేసికొనినవారి ఉదేశాలు ఈ నవవిధభక్తులు అను గ్రంథం.

శ్రీమద్రామాయణ, భారత, భాగవతాలు, విష్ణు, స్కాందాది పురాణాలు, రమేశచంద్రదత్తు, శ్రీవివేకానందస్వామి, మున్నగు మహనీయుల ప్రవచనాలు, ఇల్లా ఎన్నో సేకరించి శ్రీరామశరణ్ కుందుర్తి వేంకటనరసయ్యగారు ఈగ్రంథాన్ని రచించారు. ఈగ్రంథంలో విషయఔదార్యంతోపాటు, వివరణ ఔదార్యంకూడా సమృద్ధిగా ఉన్నది. తేట

తెల్లంగా ఉన్న ఎన్నో విషయాలు ఉపనిషత్తుల వంటివి తెలిసి మైమఱచి, తెలిసి వర్జించి, తెలిసి ప్రేమించి, తెలిసి తరించదలంచుకొన్న వారికి, త్రోవ ఎటూ అని తటపటలాడు వారికి ఈగ్రంథం—ఎంతైనా ఉపయోగించ గలది.

శ్రీమద్భగవద్గీత

వ్యాఖ్యాత : శ్రీ ఈశ్వరసత్యనారాయణ శర్మ. మూల్యం : రెండు రూపాయలు. ప్రకాశకులు : సాధనగ్రంథమండలి, తెనాలి.

శ్రీమహాభారతమునుండి ఏనాడు శ్రీమద్భగవద్గీత వేఱుపడినదో యెఱుంగ లేము కాని, గీతి మహాత్తు నానాటికి వివృతమగుచునే యున్నది. చీకిలి మాకిలిగానున్న మనస్సులకు సిద్ధౌషధమువలె పని చేయుచునే యున్నది.

సాధకులు, సాధనలో పై పై అంతస్థులకు హృదయంచేరినవారు—గీతను వ్యాఖ్యానించుచునే యున్నారు. ఇంకను వ్యాఖ్యానిస్తారు. సుందరతమమైన విశ్వమువలె గీతయును సుందరతమము, దివ్యము. భగవద్గీత బోధించినదేమిటి? అర్జునునకు తఱువాత యెందఱు దీనివల్ల లబ్ధిం గాంచినారు అనునవి వెఱ్ఱిప్రశ్నలు. త్రికరణ శుద్ధిగా మననముచేయువారలు గీతలవలన లబ్ధినందినటుల తెలియఁజెప్పవలసినంతస్థితిలో మనదేశము లేదు. అట్టి దౌర్భాగ్యస్థితి మన భారతవర్షమునకు రాదు. రాఁగూడదు కూడ.

శ్రీ ఈశ్వరసత్యనారాయణశర్మగారు, శ్రీ కాకుళవాసి, శ్రీమాతకు ప్రియపుత్రులు. శ్రీవిద్యాపూర్ణ దీక్షితులేకాక, విద్వాంసులు, విచక్షణులు, అనేకులకు మంత్రదీక్ష నిచ్చిన మహనీయులు. 'తాపత్రయాగ్ని సంతప్త సమాహ్లాదనచంద్రిక, విశతింతు తనీయసి, భవారణ్యకుఠారిక' శ్రీచరణములను నమ్మికొల్చిన వారు. తెలిసికొనవలసినది తెలిసి, ''యేన విజ్ఞాతేన సర్వం విజ్ఞాతం భవతి'' అన్న దానికి ఉదాహరణప్రాయులు అవుతూంటారు. శ్రీశర్మగారు, శ్రీమద్భగవద్గీత నవమాధ్యాయము—గీతాసారము, అట్టిదానిని వ్యాఖ్యానించారు. ఈవ్యాఖ్యానంలో ఉపనిషదర్థాలు, యోగరహస్యాలు, లోకరీతులలోని సంగతులు అనుభవాలు గ్రథనంచేశారు. గొప్పసని.

'కోఽహం' విచారణ ప్రారంభం అందఱికీ కాదు. అయినా ఓపళాన మనస్సు నిలవదు. నిలిచినా విఘ్నాలు అనంతం. 'క్షురస్యధారా నిశితా దురత్యయా, దుర్గంపథః' కాని, ఇన్నిటికి నోర్చి సాధనకు పూనుకొని, ఎంత, ఏకాన్త సాధించినా, 'సోహం'గా తయారుకావడానికి, అంటే చిలిపిసుఖాలుకాని ఆనందాన్ని పొందడానికి, చిట్టచివరకు ఆఆనందమే తాను కావడానికి ఉన్న వీలును ఈగ్రంథం సుబోధం చేస్తుంది. తమశిష్యులకు చెప్పే శర్మగారు, శిష్యులుకానివారలకుగూడా, లొల్ల లక్ష్మీధరుడు సౌందర్యలహరీ వ్యాఖ్యానంలో చెప్పిన తీరున—ఎన్నెన్నో పరమరహస్యాలను విప్పి చెప్పారు. విలువఅయిన గ్రంథమిది.

-శ్రీ నిత్యానంద

శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవములు, మద్రాసు

విరాళములకై విన్నపము

1963 జనవరిలో శతతమజయంతిమహోత్సవములకు యథావిధిగా అంకురార్పణము చేయబడినదని యెల్ల రెఱిగిన విషయమే. అప్పటి నుండి ఆమహోత్సవములు భారత దేశమందలి వివిధ ప్రాంతములలోనే గాక విదేశములందును జరుగుచున్నవి. మద్రాసుకు స్వామిజీతో గల సంబంధము చాలసన్నిహితము. కాబట్టి వారిశతతమజయంతి మహోత్సవములను యథోచిత వైభవముతో 1964 జనవరి 16–వ తేదీనుండి 20–వ తేదీవఱకు జరుపవలెనని తీర్మానింపబడినది.

భారతరాష్ట్రపతి డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారి ఆదరమునను డాక్టరు సి. పి. రామస్వామిఅయ్యరుగారి ఆధ్యక్ష్యమునను సెంటనరీకమిటీవారు విభవోత్తరమైన కార్యప్రణాళికను నిర్ణయించిరి. ప్రణాళికలోని అన్ని అంశములు పూర్తియగుటకు దాదాపు పదిలక్షలరూపాయలు పట్టును. ప్రణాళికలో చేరిన బాలికలహైస్కూలు పుష్కలమైనగ్రంథాలయము, శిలావిగ్రహప్రతిష్ఠ, పత్రికాపఠనాలయము, శిశుకేంద్రము, (చిల్డ్రెన్‌స్కార్నరు) ఉపన్యాసకూటము, తమిళమందును తెలుగునందును శ్రీవివేకానందస్వాముల సంపూర్ణగ్రంథావళిని ప్రకటించుట— మున్నగు అంశములు ఆచంద్రార్కము నిలుచునవి, పెక్కేండ్లపాటు ప్రజల కుపయోగపడునవి.

కేంద్ర — మద్రాస్ — ఆంధ్రప్రదేశప్రభుత్వములవారును కొందఱు మిత్రమహాశయులును దయతో ఔదార్యముతో విరాళము లిచ్చిరి. కావుననే ప్రణాళికలో అధికభాగమును ఇంచుమించు పూర్తిచేయగలిగితిమి. ప్రణాళికలోని తక్కిన అంశములు నిర్వహించుటకును ఉత్సవములను అర్హరీతి జరుపుటకును ఇంకను రెండులక్షల రూపాయలు కావలసియున్నది.

కాబట్టి దయతో ధారాళముగ విరాళములిచ్చి శ్రీవివేకానందస్వాములు కలిపిన మానవసేవాలక్ష్యమునకు తోడ్పడ గాంచిన ధన్యతకు పాత్రు లగుదురుగాత మని శ్రీవివేకానందస్వాముల భక్తుల కందఱికీ విజ్ఞాపించుచున్నాము.

విరాళములకు వరుమానపన్ను లేదు. ''రామకృష్ణమిషను, స్వామివివేకానంద సెంటినరీ, C/o శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాస్–4 (ఇండియా) అను విలాసమునకు ధన విరాళములను పంప ప్రార్థన.

శుద్ధసత్త్వానందస్వామి,
సెక్రిటరీ, స్వామివివేకానంద సెంటినరీ కమిటీ.

2-9-1963

SWAMI VIVEKANANDA CENTENARY CELEBRATIONS, MADRAS

PROGRAMME from 10th to 26th January, 1964

10th FRIDAY	8 to 10 a.m.	Special Puja and Bhajan
	6 p.m.	Opening the Exhibition by His Excellency the Governor of Madras. *President*: Dr. A. L. Mudaliar.
11th SATURDAY	5-30 p.m.	Declaring open the Vivekananda Centenary Building and Inauguration of the Inter-Religious Conference by Srimat Swami Madhavanandaji, President, R.K. Math & Mission. *President*: Dr. C. P. Ramaswami Aiyar.
	7 to 9 p.m.	Harikatha by Sri Balakrishna Sastrigal "Vivekananda Vijayam"
12th SUNDAY	9 to 10 a.m.	Parayana of the Life and Complete Works of Swami Vivekananda.
	3 to 5 p.m.	Children's Day: Talks, Drama, Recitation, Physical Feats, etc.
	5-30 to 8 p.m.	Release of Complete Works of Swami Vivekananda in Tamil and Telugu by Dr. C. P. Ramaswami Aiyar. Inter-Religious Conference. *President*: Dr. C. P. Ramaswami Aiyar. *Speakers*: 1. On Zoroastrianism—Sri Dastoor N. D. Minochecha Homiji, M.A., Bombay. 2. On Jainism—Prof. S. A. Jain, M.A., L.T., Author of 'Reality', Madurai. 3. On Christianity—Rev. Dr. Anthony Elenjimittam, Editor, *Basic Education*, Bombay.
	8 to 9 p.m.	Scenes from Chicago Parliament. By Boys of R K. Mission School.
13th MONDAY	8 a.m. to Noon	Rudra Yagam.
	5-30 to 8 p.m.	Release of "Swami Vivekananda's Life" in Tamil by Sri C. Rajagopalachari. Inter-Religious Conference. *President*: Sri C. Rajagopalachari. *Speakers*: 1. On Buddhism—Rev. Ananda Kausalyan, Ceylon University. 2. On Islam—Dr. Bukhari, Principal, New College, Madras. 3. On Sikhism—Dr. Gopal Singh, M.P., New Delhi
14th TUESDAY	9 to 11 a.m.	Giving fruits and sweets to T.B. and Leprosy patients in Hospitals.
	5-30 to 8 p.m.	Inter-Religious Conference. *President*: Swami Prabhavanandaji (Head of the Ramakrishna-Vivekananda Centre, Hollywood). *Speakers*: 1. On Advaita—Dr. T. M. P. Mahadevan, M.A., Ph.D. 2. On Visishtadvaita—Sri Ramanuja Thathachariar of Kumbakonam. 3. On Dwaita Philosophy—Dr. P. Nagaraja Rao. M.A., D.LITT., Reader in Philosophy, Sri Venkateswara University.
15th WEDNESDAY	5-30 to 8 p.m.	Inter--Religious Conference. *President*: Hon'ble Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister, Madras. *Speakers*: 1. On Swami Vivekananda (in Sanskrit)—Sri T. L. Venkata rama Aiyar. 2. On Swami Vivekananda's Karma Yoga and Bhakti Yoga— 3. On Swami Vivekananda (with special reference to his Jnana and Raja Yogas)—Swami Ranganathanandaji.
	8 to 8-30 p.m.	Fire Works in the P. S. High School Compound, Mylapore.
16th THURSDAY	5 p.m.	Celebrations at the Madras University. *Speaker*: Swami Ranganathanandaji.
	6-15 to 7-15 p.m.	Ramanam Bhajan.
	7-15 to 8-30 p.m.	Talks on Swami Brahmanandaji Maharaj by Swami Prabhavanandaji of Ramakrishna-Vivekananda Centre, Hollywood, U.S.A.
17th FRIDAY	6 to 8 p.m.	Women's Conference. *President*: *Speakers*: 1. On Swami Vivekananda—Swami Prabhavanandaji Maharaj. 2. On Andal—Sister R. S. Subbalakshmi (in Tamil). 3. On Sister Nivedita— 4. On Sri Rabaya—Mamooda Haja Shereef.

18th SATURDAY	11 to 11-30 a.m.	Essay and Oratorical Competition for College Students.
	5-30 to 8 p.m.	Women's Conference. *President :* *Speakers :* 1. On Swami Vivekananda—Swami Ranganathanandaji. 2. On Sita—Smt. Vajreswari (in Tamil). 3. On Sri Sarada Devi—Pravrajika Sraddhaprana of Sri Sarada Math. 4. On St. Teresa—Miss G. Samuel, Principal, St. Christopher Training College for Women.
	to 9 p.m.	Kali Kirtan by Swamis of the Ramakrishna Order.
19th SUNDAY	2 to 5 p.m.	Procession from Egmore Rly. Station to Vivekananda House (Ice House). Prime Minister will join the procession for some time.
	5-30 to 7-30 p.m.	Unveiling of the statue of Swami Vivekananda at Marina by Shri Jawaharlal Nehru. Release of Swami Vivekananda Centenary Souvenir by the Prime Minister. Welcome by Hon'ble Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister, Madras. *Speeches :* Shri Nehru. Shri K. Kamraj. Swami Ranganathanandaji.
	8 p.m.	Bhajana.
20th MONDAY	5-30 to 8 p m	Students' Day — Swami Vivekananda's Idea on Education. *President :* *Speakers :* 1. Swami Ranganathanandaji. 2. Swami Lokeswaranandaji. 3 Students' Representatives : (1) Kumari Mridula Rao, Final B.SC., Queen Mary's College, Madras. (2) Sri P. S. Sundaram, Final B.A., Vivekananda College, Mylapore.
21st TUESDAY	7 to 9 p.m.	Music Performance : Sri Ariyakudi Ramanuja Iyengar & Party.
22nd WEDNESDAY	-do-	-do- Sri Madurai Mani Iyer & Party.
23rd THURSDAY	-do-	-do- Sri Ramarao Parsatwar of Bombay—Jaltarang. Sri Muraliswami of Bombay—Tabla. Sri Pavitra Kumar Acharya of Delhi—Bhajana.
24th FRIDAY	8 to 10 a m.	Gita Homa—by Sri Anna & Party.
-	7 to 9 p.m.	Drama on Swami Vivekananda (in 5 languages) by Staff and Students of Vivekananda College.
25th SATURDAY	3 to 5-30 p.m.	Sports Final.
	6-30 to 8-30 p.m	Physical Feats by the famous athelet Prof. Bishnu Charan Ghosh & Party of Calcutta.
26th SUNDAY	8 to 11 a.m.	Saptasati Homa (Chandi)—by Swamis of the Order.
	12 Noon to 2 p.m.	Daridra Narayana Seva.
	4-30 to 6-30 p.m.	Public Meeting on "Swami Vivekananda". President : Dewan Bahadur Sri K. S. Ramaswami Sastriar. *Speakers :* 1. On Swami Vivekananda's Influence on Modern Thought—Sri K. V. Jagannathan (in Tamil). 2. On Swami Vivekananda's Ideal of Service—Swami Hirenmoyanandaji. 3. On Swami Vivekananda's Contribution to Modern Resurgence of India—Sri K. Panchapagesa Iyer, M.A.
	6-30 to 8-30 p.m.	Physical Feats by Prof. Bishnu Charan Ghosh & Party of Calcutta.
	8-30 to 9-30 p.m.	Procession.

It will require a huge amount to work out the above programme. Our friends and sympathisers are requested to contribute liberally to enable us to celebrate the Centenary of the great philosopher and patriot saint of India in a fitting manner. Contributions will be thankfully received and acknowledge by

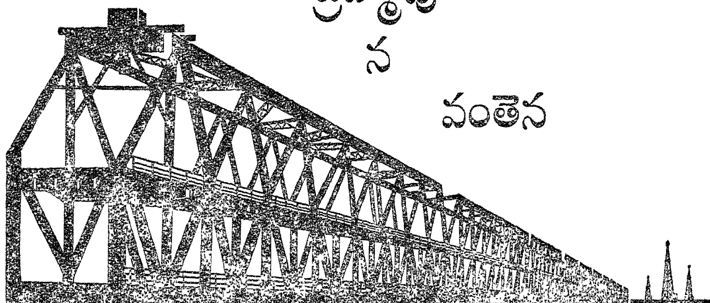
THE SECRETARY,
SWAMI VIVEKANANDA CENTENARY COMMITTEE,
11, Ramakrishna Math Road, Madras-4.

20-12-63.

N.B.—The Railway Board have been pleased to grant concession — single fare for return journey tickets to all those who will attend the Inter-Religious and Women's Conferences.

(The programme may undergo some changes.)

బ్రహ్మపు న వంతెన

బ్రహ్మపుత్రా నది కిరుప్రక్కలనున్న అమిన్‌గాం పాండు పట్టణాలను కలుపుటకు కొత్తగా వేయబడిన వంతెనమీదుగా గూడ్సు ప్యాసింజరు బండ్లు చెవులు,పడియలు పడేట్టు శబ్దం చేసుకుంటూ రాత్రింబవళ్ళు ప్రయాణం చేస్తున్నాయి. భారతీయులవల్ల సంపూర్ణముగ డిజైను చేయబడిన సరైఘాట్ వంతెనకు 7వ జూన్ 1963న ప్రధాన మంత్రి నెహ్రూ ప్రారంభోత్సవం జరపటంతో, 1910వ సంవత్సరంలో ప్రప్రథమంగా తలపెట్టిన ప్రణాళిక సఫలత చెందటం జరిగింది.

నవంబరు 1958లో పని ప్రారంభింపబడి, 10.6 కోట్ల రూపాయల ఖర్చుతో సుమారు నాలుగు సంవత్సరాలపాటు ఎడతెగని కృషితో కట్టలు తెగి పారు బ్రహ్మాండమైన నదిమీద వంతెన వేయ సాధ్యమైనది.

31వ అక్టోబరు 1962న ప్రథమంగా గూడ్సుబండి ఈ వంతెనమీద పోవటం భారతదేశపు ఈశాన్య ప్రాంతంలో శీఘ్రగతి అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక సంపదకు నాంది అన్నమాట. అస్సాంలోని తేయాకు తోటలను, నూనె గనులను దేశపు తదితర ప్రాంతాలతో కలిపే రోడ్డుతో కూడిన రైలుదారి ప్రథమంగా దీనివల్ల ఏర్పడ్డది.

పైన రోడ్డు, క్రింద రైలుదారి కలిగిన ఈ రెండంతస్తుల వంతెన 10 ఆర్చీలు కలిగి వున్నది. దీని కట్టుబడిలో 42 లక్షల ఘన అడుగుల కాంక్రీటు, 40,000 టన్నుల సిమెంటు, 14,000 టన్నుల ఉక్కు ఉపయోగింపబడినవి. ఈ వంతెనకు వేయబడిన ఇనప దూలాలకు 11,000 టన్నుల ముఖ్యమగు మైల్డు అండ్ హై టెన్‌సైల్ ఉక్కు వాడబడింది. అందులో నూటికి 60 పాళ్ళు జంషెడ్పూర్‌లోని ఉక్కు కర్మాగారం సరఫరా చేసింది. దేశసేవకు టాటా స్టీల్ ఉపకరించటంలో ఇది మరొక నిదర్శనం.

జాతీయ రక్షణ నిధికి
ఉదారంగా విరాళాలివ్వండి

టాటా స్టీల్

The Tata Iron and Steel Company Limit

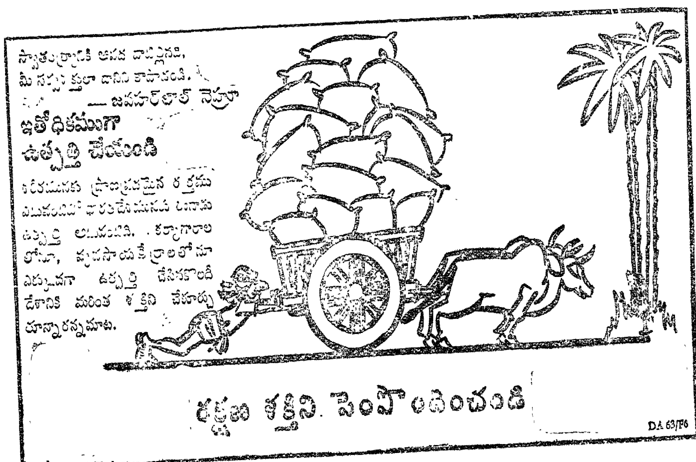
JWTTN 18 A

OUR ENGLISH PUBLICATIONS

	Price. Rs.	nP.
Sri Ramakrishna the Great Master (2nd Edn.) (Calico)	25	00
" " (Morocco)	35	00
The Gospel of Sri Ramakrishna (3rd Edn.) (Calico)	20	00
" " (Morocco)	30	00
Ramakrishna: Prophet of New India	10	00
Sri Ramakrishna ..	1	50
Sayings of Sri Ramakrishna (9th Edn.)	5	00
Ramakrishna Upanishad (2nd Edn.)	1	00
Tales and Parables of Sri Ramakrishna (2nd Edn.)	2	50
The Ramakrishna Mission its ideals and activities (6th Edn.) ..	0	50
Sri Ramakrishna and His Mission (2nd Edn.)	0	62
The Master and the Disciple ..	2	00
Sri Ramakrishna and Sarada Devi	2	50
Holy Mother Sri Sarada Devi (Gambhiranandaji) (3rd Edn.) (Ordinary)	7	00
" " (Calico)	9	00
Sri Sarada Devi the Holy Mother (Tapasyanandaji) (Ordinary)	6	50
" " (Calico)	8	00
Inspired Talks (Swami Vivekananda) (8th Edn.) (Board)	2	00
" " (Calico)	3	00
Hinduism (6th Edn.) ..	1	00
Education (6th Edn.) ..	1	00
The Eternal Companion (3rd Edn.) (Ordinary)	2	25
" " (Calico)	3	25
For Thinkers on Education (Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Story of a Dedicated Life (Life of Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Message of Eternal Wisdom (Swami Ramakrishnananda)	3	00
God and Divine Incarnations (Swami Ramakrishnananda)	2	25
The Ancient Quest (Swami Ramakrishnananda)	1	50
Sri Krishna, The Pastoral and King-maker (Swami Ramakrishnananda) (5th Edn.) ..	1	25
Life of Sri Ramanuja (Board) ..	4	00
" " (Cloth) ..	5	00
Isavasya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Kena Upanishad (6th Edn.) ..	0	75
Katha Upanishad (9th Edn.) ..	1	50
Adventures in Religious Life (2nd Edn.) (Board)	4	00
(Cloth)	5	00
Taittiriya Mantrakose ..	1	00
Prasna Upanishad (5th Edn.) ..	1	00
Mundaka Upanishad (6th Edn.) ..	1	00
Mandukya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Taittiriya Upanishad (4th Edn.) ..	2	00
Aitareya Upanishad (3rd Edn.) ..	1	00
Svetasvatara Upanishad (3rd Edn.)	1	50
Chandogya Upanishad ..	8	00
Brihadaranyaka Upanishad (2nd Edn.)	7	50
Mahanarayanopanishad ..	5	00
Srimad-Bhagavad-Gita (Swami Vireswarananda, with Sridhara's Gloss) ..	7	00
Bhagavad-Gita: the Song of God (4th Edn.)	2	75
Upadeshasahasri (3rd Edn.) ..	3	50
Atmabodha (2nd Edn.) ..	4	00
Yatindramatadipika ..	5	00
Srimad Bhagavatam: The Wisdom of God (2nd Edn.) ..	3	50
Stotraratna (2nd Edn.) ..	0	75
Divine Life (4th Edn.) ..	3	00
Universal Prayers (5th Edn.) ..	2	25
Prince of Ayodhya (Ordinary)	3	00
" " (Calico)	4	50
Vedic Religion and Philosophy (4th Edn.)		50
Narada Bhakti Sutras (3rd Edn.) ..		00
Vakyavritti & Atmajnanopadeshavidhi (2nd Edn.) ..	1	00
Devi-Mahatmyam (Chandi) (2nd Edn.)	2	00
Saint Durga Charan Nag (3rd Edn.)	2	25
Thus Spake Sri Ramakrishna (8th Edn.)	0	40
Thus Spake Holy Mother (3rd Edn.)	0	40
Thus Spake Vivekananda (10th Edn.)	0	40
Thus Spake The Buddha (4th Edn.)	0	40
Thus Spake Sri Krishna (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake The Christ (3rd Edn.)	0	40
Thus Spake Prophet Muhammad (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake Guru Nanak ..	0	40
Worship of Sri Ramakrishna ..	1	00
A Man of God (Ordinary)	3	00
" " (Calico)	4	00
Buddha and Our Heritage ..	0	40
Path to Perfection (7th Edn.) ..	0	40
Consolations (4th Edn.) ..	0	31
Women of India (5th Edn.) ..	0	25
Spiritual Life ..	0	06
Path Beyond Sorrow ..	0	06

Please ask for the Detailed Catalogues of our Tamil and Telugu Books

SRI RAMAKRISHNA MATH, *Publication Dept.,* **MYLAPORE, MADRAS-4**

హిందూమతము

రచయిత : శ్రీ వివేకానందస్వామి

అనువాదకులు : శ్రీ కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

హిందూమత నామమును పరస్పరభిన్న భావభూయిష్ఠములగు అనేక మతసంప్రదాయములు వహించి యుండుటచే, తత్స్వరూప నిర్వచనమునకు ఇందు శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారు పూనుకొని ఆ మతము వేదసంహితాకాలమునుండి ఎట్లు క్రమ పరిణామమందెనో, అందు సర్వసమ్మతమూలభావము లెవ్వియో, అది చేయు బోధ యెట్టిదో, ఇన్ని భిన్నమతాంతరము లెట్లు కలిగెనో, ఈ కలగూరగంపకు హిందూమత నామ మెట్లు ఏర్పడెనో విశదీకరించియున్నారు. జిజ్ఞాసువుల కత్యంతోపయుక్తమగు గ్రంథము.

... తెలుగువాఙ్మయములో వేదాంతచర్చలపై ... ప్రకటింపబడిన గ్రంథములలో ఇది ఉత్తమోత్తమమైనదని శిరసాగ్గి చెప్పవలసియున్నది. ...

—భారతజ్యోతి 12-4-1956.

... గ్రంథము ప్రావాహిక శైలిలో అనువదింపబడినది.

—హిందూపత్రిక 5-8-'56.

168 పుటలు

వెల : రూ. 1-25

స్వామి - శిష్య సంవాదములు

(శ్రీమద్వివేకానందస్వామితోడి సంభాషణలు)

అనువాదకులు : కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

సాంసారిక సమస్యలు పరిష్కరించుకొనదలచినను సమాధిస్థితి సాధింపదలచినను; రాజకీయవిశేషము లాకళింపదలచినను, లలితకళారహస్యము లవగతముచేసికొనదలచినను — ఇంతేల, లౌకిక కాలాకిక విషయములలో వేనినిగుఱించిగాని మీ పరిజ్ఞానము వృద్ధి గావించుకొన దలచినను ఈ గ్రంథమును తప్పక చదువుడు. నవభారతభాగ్యవిధాత శ్రీమద్వివేకానందస్వామిచంద్రులు శిష్యులతో కావించిన యీ ప్రసంగములలో వారి అనుభవసర్వస్వము రాశీభూతమై యున్నది. సులభశైలి, హృదయమును పట్టి యిచ్చు సంభాషణలు, ముచ్చటైన అచ్చుకూర్పు.

పుటలు : 552+12 (అకారాది అనుక్రమణికతో) వెల : రూ. 5/-

శ్రీమద్భగవద్గీత

అనువాదకులు : శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాపాఠక్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు, సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వాక్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక—ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

పుటలు : 480 (అందమయిన ఆఱవ కూర్పు) వెల : రూ. 4

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,
శ్రీ. కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినవి.